

บทที่ 1

การเมืองการปกครองในประเทศอังกฤษ

บทนำ

การเมืองการปกครองในประเทศอังกฤษน่าสนใจอย่างไร

ประเทศอังกฤษได้มีการปกครองอย่างเป็นระบบที่นับว่านานเก่าแก่ที่สุด สถาบันทางการปกครองบางส่วนได้ดำเนินมาอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาได้หลายร้อยปีมาแล้ว เช่น ห้องประชุมสภาบุนนาคที่เวสต์มินสเตอร์ (Westminster) นักคิดนักเขียนชาวอังกฤษที่มีอิทธิพลครอบจักรภพในการเมืองและสังคมในอังกฤษและเป็นที่รู้จักกันทั่วโลกมีมากมาย เช่น Chaucer, Shakespeare, Milton, Dickens, Shaw, Woolf และ Auden ตลอดจนนักปรัชญาที่สำคัญในแนวรัฐศาสตร์ เช่น Hobbes, Locke, Hume, Mill, Bentham และ Russell ซึ่งนักศึกษารัฐศาสตร์ได้เรียนรู้ในวิชาปรัชญาการเมืองนั้นเอง

ประเทศอังกฤษเคยเป็นประเทศมหาอำนาจซึ่งครอบครองดินแดนต่าง ๆ ในโลกที่นับรวมจำนวนประชากรได้เกินหนึ่งในสี่ของโลก และมีอิทธิพลในทุกที่ทั่วโลก อิทธิพลของความคิดทางการเมืองและการปกครองของอังกฤษแห่งข่ายออกไปทั่วในลักษณะทางตรงและทางข้อน ทางตรง ได้แก่ การนำอาวัธิการเข้ามาปกครองและแนวคิดแบบอังกฤษ ไปใช้ในประเทศที่เคยเป็นอาณานิคมของอังกฤษมาก่อน ทางข้อนี้ ได้แก่ การที่หลักปรัชญาได้ยอมรับแนวคิดนี้ไปใช้ในการจัดระบบการเมืองการปกครองของ โดยเฉพาะอย่างเช่นสหราชอาณาจักร ไม่ใช่ในประเทศที่เอามาถูกนิติธรรม (Rule of Law) และหลักแห่งสิทธิเสรีภาพของมนุษย์ไปใช้ รวมไปถึง การเลือกตั้งที่มาใช้กับภาคผู้แทนรายบุคคลระบบสองสภา (Bicameral system) ระบบพระองค์การเมืองสองพระองค์ กษัตริย์และรัฐมนตรี และระบบคุณธรรม เช่นนี้เป็นต้น

นอกจากนี้ กลุ่มประเทศซึ่งในอดีตเคยอังกฤษปกครองโดยอังกฤษ ปัจจุบันนี้ยังมีความสูญพันธุ์กับประเทศอังกฤษในฐานะของกลุ่มประเทศในเครือจักรภพอังกฤษ (Commonwealth) แม้ว่าจะไม่ได้อยู่ใต้อำนาจการปกครองโดยตรง กลุ่มประเทศนี้มีประชากรรวมกันได้ถึงกว่า

950 ล้านคน กอุ่มเครือจักรภพอังกฤษนี้ เป็นกอุ่มประเทศที่สูญพันกันอังกฤษอยู่มากและนับว่าเป็นองค์กรสถาบันภาคใหญ่ซึ่งประกอบด้วยชนชาติต่าง ๆ มากที่สุดในโลกด้วยกอุ่มประเทศ ในเครือจักรภพซึ่งแสดงถึงความสำคัญของประเทศอังกฤษดังกล่าวด้วย

แนวคิดทางการเมืองการปกครองของอังกฤษที่มีอิทธิพลในทางอ้อมมากดังได้ถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลายนั้น ได้แก่ แนวคิดเรื่องฐานะอำนาจของรัฐสภาซึ่งอยู่เหนือฐานะอำนาจฝ่ายบริหาร การมีระบบฝ่ายค้านอยู่ด้วยต้องเป็นทางการ รวมถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่เป็นขั้นตอนและด้วยสันติวิธี

ประเทศอังกฤษเป็นประเทศที่เข้าสู่ระบบประเทศอุดสาหกรรมเป็นประเทศแรกในปลายคริสต์ศตวรรษที่ 18 ซึ่งหมายถึงมีระบบการผลิตขนาดใหญ่ มีคนทำงานในระบบโรงงานอุดสาหกรรมแทนที่การทำงานในระบบเกษตรกรรม มีการนำสินค้าเข้ามาเพื่อการผลิต และส่งสินค้าอุดสาหกรรมออกไปขาย มีกลไกการค้าระหว่างประเทศเกิดขึ้น ระบบเศรษฐกิจที่มีตลาดการค้า (Market) มีอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา จนทำให้เมืองลอนดอนเป็นศูนย์กลางการค้าของโลก มีระบบการเงินการธนาคาร การขยายตัวทางชุมชน และการประทับนักลงทุนด้วยอังกฤษเป็นเงินสกุลสำคัญสกุลหนึ่งในโลก

อังกฤษเป็นแหล่งผลิตสินค้าอุดสาหกรรมสำคัญ เช่น เหล็ก ถ่านหิน สิ่งทอ รวมทั้งประเทศญี่ปุ่นที่ได้รับอิทธิพลจากอังกฤษ ด้านอุดสาหกรรม จนกระทั่งประเทศอื่นได้หันมาพัฒนาเป็นประเทศอุดสาหกรรม และสามารถก้าวมาสู่ฐานะประเทศคู่แข่งกับอังกฤษได้ในที่สุด อย่างไรก็ตาม การที่อังกฤษเป็นผู้นำในการพัฒนาระบบอุดสาหกรรมและเทคโนโลยีนั้นก็ได้ทำให้ประเทศอื่น ๆ ที่พัฒนาตามอังกฤษนั้นได้รับอาณานิคม ระบบสังคม ตลอดจนวิถีชีวิตรูปแบบอังกฤษไปใช้ด้วย ประเทศอังกฤษจึงเป็นประเทศด้านระบบของการพัฒนาอุดสาหกรรม และความก้าวหน้าทันสมัย โดยไม่ได้ใช้การปฏิรูปทั้งในทางสังคมและการเมืองเลย

อย่างไรก็ตาม อังกฤษก็เข้าสู่ยุคแห่งการตกต่ำในทางเศรษฐกิจและอุดสาหกรรม ประเทศญี่ปุ่นที่ดีกว่าอังกฤษได้ สาเหตุประการหนึ่ง ที่อังกฤษเสียเปรียบก็คือ การที่อังกฤษต้องอาศัยการ

สั่งเข้าสินค้าเพื่อการผลิตและสั่งเข้าอาหารและวัสดุคิบต่าง ๆ ทำให้ราคาดันทุนการผลิตแพงขึ้นกว่าประเทศอื่นๆ ในที่สุด

อังกฤษหลังจากยุคประเทศาolutism ได้ปรับตัวแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาสังคมที่เกิดจากภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ โดยมีแนวโน้มที่พัฒนาธุรกิจและระบบเศรษฐกิจแบบผสม (mixed economy) กับระบบสวัสดิการสังคม (social welfare) เข้าด้วยกัน ชูรัฐกิจและการลงทุนภาครัฐและเอกชนอยู่ในอัตราส่วนที่ไม่ต่างกันมากนัก (การลงทุนภาครัฐประมาณ 40%) แต่สภาวะทางเศรษฐกิจของอังกฤษก็ยังอยู่ในระดับที่ทรงตัว ในปี 1980 อังกฤษมีปัญหาเงินเฟ้อ เศรษฐกิจตกต่ำอย่างรุนแรง ปัญหานคนว่างงาน และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจชะลอตัว ดังนั้น มองในภาคเศรษฐกิจแล้ว อังกฤษยังคงใช้ประเทศในระดับผู้นำอีกด่อไปแล้ว

พัฒนาการทางการเมือง

อย่างไรก็ตาม ประเทศอังกฤษก็ยังคงเป็นแม่แบบของระบบการเมืองการปกครองที่มีกฎหมายที่สุดในโลกประเทศาหนึ่ง อังกฤษปกครองด้วยระบบรัฐธรรมนูญ และมีสถาบันพระมหากษัตริย์อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญ

อังกฤษได้เปลี่ยนถ่ายโอนอำนาจคู่ปักรองจากระบบสมบูรณ์แบบสิทธิราชย์ ซึ่งหมายถึงการมีผู้ปักรองที่มีอำนาจสำคัญสูงสุด มาสู่การปักรองในระบบประชาธิปไตยที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดได้ โดยไม่ได้ใช้ความรุนแรง หรือมีการปฏิวัติรัฐประหารเกิดขึ้นเลย กรอบแห่งรัฐธรรมนูญนี้ครอบคลุมทั้งหมดสถาบันพระมหากษัตริย์ ระบบรัฐสภา รัฐบาล องค์กรทางการเมือง และการปักรองทุกระดับ พรรคการเมือง ตลอดจนกฏหมายการเมืองต่าง ๆ ทุกระดับแสดงถึงการมีส่วนร่วมและอิสระของประชาชนมีอยู่ในทุกส่วน ทำให้องค์ประกอบต่าง ๆ ของสังคมมีโอกาส มีส่วนร่วมในการการเมืองโดยไม่ถูกขัดขวาง

สภานานาของอังกฤษ (House of Lords) เป็นตัวอย่างของการรักษาภาพลักษณ์ การเป็นตัวแทนของกลุ่มชนที่มีอยู่แต่เดิมให้ซึ้งคงอยู่ต่อไปโดยไม่ทำลาย สภานานาประกอบด้วยสมาชิกกว่า 1,200 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นตัวแทนจากการสืบทอดโควตาทางอาชีพ ใน

ทางปฏิบัติสามารถใช้ในการที่จะเข้ามายังการเมืองในอังกฤษได้เกิดขึ้นตลอดเวลา เช่น การใช้ชั้นดินมหาชนในเรื่องการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของประชาคมยุโรปในปี 1975 การเสนอแบ่งแยกอันดับปกครองในสหภาพเดน์ และเวลส์ในปี 1975 การที่พรรคร่างงานได้เป็นฝ่ายบริหารประเทศในขณะที่ไม่ได้รับเสียงข้างมากในสภาถ่างในช่วงปี 1974-1979 การมีพรรครการเมืองใหม่เกิดขึ้น เช่น พรรครัฐเชียดส์โนแกรต (Social Democrats) (มีขึ้นและถอนลงในปี 1980 นั้นเอง) มิลลิ่งกรีนส์ (Greens) ซึ่งเน้นธงปีสูชาติสั่งแบคถ่อน (ได้รับคะแนนนิยมถึง 15% ในปี 1989 ในการเลือกตั้งรัฐสภาฯ แต่ได้รับคะแนนเพียง 1.3% ใน การเลือกตั้งปี 1992 ในอังกฤษ)

อังกฤษเป็นต้นแบบแห่งการปกครองโดยรัฐธรรมนูญและรัฐบาลพลเรือน มีพรรครการเมืองระบบสองพรรคร แต่ประชาธิปไตยโดยระบบผู้แทน

1. รัฐบาลพลเรือนในอังกฤษ หมายถึง การที่กองทัพหรือฝ่ายทหารเป็นฝ่ายอยู่ภายใต้ระบบการปกครองของฝ่ายรัฐบาลนานับเป็นเวลาอึ่งสามศตวรรษแล้ว ทหารเป็นองค์กรของฝ่ายปกครองหรือรัฐบาล แม้ในภาวะที่มีความตุ่งยากซับซ้อนในทางการเมืองมาตลอดทหารซึ่งตรงต่อระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยไม่ใช่กองกำลังทหารเข้าไปก้าวเข้ามายังการเมืองเลย

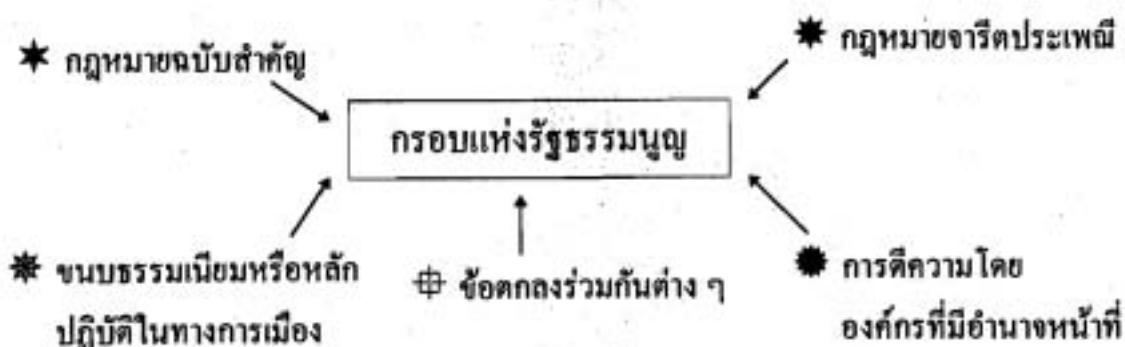
2. อังกฤษมีรัฐธรรมนูญที่เป็นประชาธิปไตย หมายถึงการที่ประชาชนทุกส่วนสามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมือง เข้าไปสู่ระบบการเลือกตั้งและการตัดสินใจทางการเมือง ผู้แทนของประชาชนจะเข้าไปสู่สภาผู้แทนราษฎรหรือสภาถ่าง อันเป็นสถาที่มีอำนาจสูงสุดของประเทศไทย การดำเนินงานของสถาอาศัยหลักเกณฑ์แห่งเสียงข้างมาก แต่ซึ่งต้องการพของเสียงข้างน้อย และการมีรัฐบาลเงาด้วย

ระบบรัฐธรรมนูญอังกฤษ

รัฐธรรมนูญแห่งอังกฤษมีลักษณะพิเศษกว่ารัฐธรรมนูญประเทศอื่น โดยทั่วไปรัฐธรรมนูญอังกฤษไม่ได้มีลักษณะเป็นเอกสารฉบับเดียว หรือตัวบทกฎหมายที่กำหนดการปกครองรัฐ โครงสร้างรัฐบาล เอ้าไว้ด้วยกันทั้งหมด ในมีเอกสารที่นับว่ามีฐานะสูงสุดทางกฎหมายหรือสถาบันทางคุณการส่วนใดที่มีอำนาจสูงสุด ในการกำหนดขอบเขตแห่งฐานะรัฐธรรมนูญโดยตรงทั้งหมด

ความเป็นรัฐธรรมนูญแห่งอังกฤษอยู่ที่แนวคิดหลักการร่วมกัน ชาติประเพณี การยอมรับในเหตุผลและอาศัยอ้างอิงหลักเหตุผลจากตัวบทกฎหมายต่าง ๆ เป็นแนวทาง

รัฐธรรมนูญอังกฤษประกอบด้วย

1. การประกาศกฏหมายฉบับสำคัญต่าง ๆ ในอังกฤษ นับเป็นส่วนหนึ่งของการกำหนดโครงสร้างในการเมืองและการปกครองของอังกฤษ กฏหมายที่นับว่าเป็นพื้นฐานสำคัญก็คือ

- Magna Carta (1215)
- the Petition of Right (1628)
- the Bill of Rights (1689)

- the Habeas Corpus Act (1679)
- the Act of Settlement (1701)
- the Acts of Union with Scotland in 1707 (with Ireland 1801)
- the Franchise Acts of 1832, 1867, 1884, 1918, 1928, 1948, 1958, 1963 and 1963
- the Parliament Acts 1911, 1949
- the Crown Proceedings Act 1947
- the Ministers of the Crown Act 1937
- the Nationalization Acts 1947-1950
- the European Communities Act 1972
- the British Nationality Act 1981
- the European Communities (Amendment) Act 1986

2. กฎหมายชาติประเทศอังกฤษ (Common law) ซึ่งองค์กรในทางศาลมีอำนาจดูแลและดูแลการขัดข้องถึงความชอบด้วยกฎหมายในคดีต่าง ๆ การตัดสินของศาลเกี่ยวกับสิทธิในการแสดงความคิดเห็น หนังสือพิมพ์ ที่มีความชอบและรัฐสภาอนุมัติให้ดำเนินการของสถาบันทางการเมืองเหล่านี้ไว้แน่นอนอย่างคดวาระยามแย้ง

ส่วนที่สำคัญที่สุดคือหลักนิติธรรม (Rule of law) ซึ่งวางแผนทางของกฎหมาย เกี่ยวกับสิทธิของปัจเจกชน และอิสระเสรี การตีความและคำพิพากษาของศาล ซึ่งชี้ว่าการกระทำใดขัดต่อเจตนาธรรมอย่างกฏหมาย โดยไม่มีระบบศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลฎฐานมีอยู่ในสหรัฐอเมริกา

3. การใช้ออกสารอ้างอิง จากหนังสือหนึ่งคือหลักรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นโดยประมาณการที่มีร่องรอยและเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ซึ่งจะชุดดึงหลักการแห่งรัฐธรรมนูญ และอาศัยแนวคิดหลักเหตุผลเหล่านั้นประกอบการกำหนดหลักการ หนังสือเหล่านั้น ได้แก่ The English Constitution ของ Walter Bagehot, Introduction to the Study of the Law of the Constitution โดย A.V.Dicey และ Parliamentary Practice โดย Erskine May เป็นต้น

4. ขนาดธรรมเนียม กฎหมาย และแนวปฏิบัติในการเมือง ซึ่งเกิดจากความตกลงร่วมกันจนเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป วิธีปฏิบัติเหล่านี้ เมื่อว่าไม่ปรากฏว่ามีการออกกฎหมายบัญญัติไว้เป็นลายลักษณ์อักษรใดๆ แต่ก็ถือว่าได้รับการยอมรับและขึ้นต่อเข่นเดียวกับกฎหมายอื่น ๆ ด้วย ขนาดธรรมเนียมหรือหลักปฏิบัติที่สำคัญ ๆ นั้น ได้แก่

ก. หัวหน้าคณะรัฐบาลที่แท้จริงนั้นคือ นายกรัฐมนตรี (Prime minister) และคณะรัฐมนตรี (the cabinet)

ข. การจัดตั้งรัฐบาลของชาติพาร์คที่สามารถควบคุมเสียงข้างมากในสภาล่างได้

ก. คณะรัฐมนตรีจะถูกเลือกมาจากการทั้งสองสภาได้ แต่นายกรัฐมนตรีจะมาจากการสภานิติบัญญัติ

4. คณะรัฐมนตรีจะทำงานรับผิดชอบร่วมกันทั้งหมด เพื่อความเป็นปึกแผ่นทางการเมือง

5. รัฐบาลจะถูกออกหรือขับออกจากสภา ถ้าหากรัฐบาลเป็นฝ่ายแพ้ต่อตั้งต่อไปไว้ทางฝ่ายตรงข้าม

6. สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นฝ่ายยอมรับความต้องการตามที่รัฐบาลเสนอ

7. รัฐบาลท่านนี้ที่จะเป็นผู้เสนอร่างกฎหมายเกี่ยวกับการเงินต่อสภาล่างได้

8. รัฐบาลเป็นผู้ที่ขอคำปรึกษาจากฝ่ายค้าน ถ้ามีเรื่องร่างกฎหมายได้

ด้านในนิรธรรมเนินบบปฏิบัติข้างต้นนี้ รัฐบาลที่จะจัดตั้งขึ้นไม่ได้ ระบบรัฐสภาซึ่งมีฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายนิติบัญญัติทำงานสอดคลปะกันไปเพื่อนี้ได้ด้วยความเข้าใจตรงกันของทุกฝ่ายในแนวปฏิบัติตั้งแต่ล่าง ต่างขอนรับถึงฐานะอำนาจของรัฐบาลที่เกิดจากผลการเลือกตั้งด้วยเสียง แสดงถึงความต้องการของประชาชนที่กำหนดให้พระประชาราชเป็นประมุขแห่งชาติ ให้รับเสียงข้างมากนั้นเป็นผู้บังคับบัญชาประเทศ

5. การยอมรับข้อตกลงต่าง ๆ ร่วมกันในทางการเมือง หรือสัญญาอุตสาหกรรม เป็นระบบที่มีอยู่ในประเทศอังกฤษที่นับว่ามีลักษณะพิเศษอีกประการหนึ่ง

เหตุที่การเมืองมีความมั่นคงอยู่ได้เช่นนี้ อาจเป็นผลมาจากการปัจจัยทางประการคือ

ก. คนอังกฤษมีอุปนิสัยสงบนิ่ง และมีวินัย มีบุคลิกไม่นิยมความรุนแรง เมื่อเทียบกับประชาชนในกลุ่มอื่นๆ รอบด้วยกัน

ข. การเมืองแบบอังกฤษดำเนินไปได้หรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับคนในสังคมนั้นเคารพในกฎหมาย หรือเข้าใจในกฎหมายการเมืองเพียงไร นอกราชานั้นกฎหมายเหล่านี้ก็ไม่ใช่กฎหมายพระศาสนา dorsal ปรับเปลี่ยนให้ค่อยเป็นค่อยไปได้ชั่นกัน อย่างน้อยที่สุดทุกคนก็ยอมรับว่าฐานะของรัฐบาลที่ต้องบริหารประเทศ และควรมีอำนาจในการปกครองได้

พระราชการเมืองไม่ว่าฝ่ายใดก็ตาม ต่างก็ยอมรับในสาระสำคัญของระบบการเมืองที่เป็นอยู่ในอังกฤษ กล่าวคือประชาธิปไตยที่มั่นคงนั้นต้องทำให้รัฐบาลบริหารประเทศได้อย่างมั่นคงด้วย เป็นการทำให้สิทธิและเสรีภาพของประชาชนทุกคนมีอยู่

กลไกทางการเมืองที่มีส่วนทำให้เกิดกลไกแห่งคุณธรรมที่งานที่งานได้ดีจะมีอิทธิพลส่วนได้เสีย ระบบสองพาร์ตี้ที่มีฐานะค่อนข้างหัดเที่ยมกันและเข้มแข็ง ฐานะของสถาบันพระมหากษัตริย์อยู่ภายใต้ข้อจำกัดแห่งรัฐธรรมนูญ ระบบสองสภา อิสระสูงสุดของสถาบันพระมหากษัตริย์ที่ไม่สามารถบังคับให้รัฐบาลทำตามได้ ความผูกพันเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และฝ่ายนิติบัญญัติผ่านสมานฉันท์สถาบันพระมหากษัตริย์ ความรับผิดชอบของรัฐบาลต่อรัฐสภาโดยตรงและต่อประชาชนในลักษณะทางอ้อม

ข้อตกลงสำคัญที่เป็นหลักการแห่งการปกครองในระบบรัฐสภาคือการปฏิริบูรณ์ 1688 การขัดแย้งระหว่างพระเจ้าแผ่นดินและรัฐสภาทำให้ฐานะอิสระสูงสุดของพระเจ้าแผ่นดินถูกยกเลิกไป รัฐสภาเป็นฝ่ายที่มีอำนาจสูงสุด พระเจ้าแผ่นดินไม่สามารถขับยั่งคุกคาม หรือประ韶าศั่นภัยโดยปราดาภรณ์การอนุมัติของฝ่ายสภากำได้ออกต่อไป

1. สถาบันพระมหากษัตริย์

ความมั่นคงทางการเมืองและสังคมในอังกฤษอาจเป็นผลมาจากการสถาบันของพระมหากษัตริย์ที่มีพื้นที่เป็นเกาะ นับตั้งแต่ปี 1066 ผู้ปกครองเกาะอังกฤษไม่เคยถูกกราโน้ก ไม่ได้รับการสนับสนุนจากชาวอังกฤษ เกาะอังกฤษจึงมีความมั่นคงภายใน และไม่ต้องใช้การบีบบังคับให้เกิดการรวมตัวของชนชาติอย่างที่หลายประเทศประสบมา

สภาพอากาศอังกฤษสั่งเสริมให้ประเทศอังกฤษสามารถมีกองทัพเรือที่มีความสามารถ (ก่อนปี 1939 อังกฤษมีกองเรือที่ใหญ่ที่สุดในโลก) อังกฤษได้อาชีการเดินเรือขยายอิทธิพลทางการค้าเข้าไปในคืนแคนด่าง ๆ ทั่วโลก และครอบครองอาณาจักรที่กว้างใหญ่ไปคาดจนถึงขั้นสุดสุดรวมໄลกครั้งที่สอง

ลักษณะภูมิประเทศบนริเวอร์หลายฝั่งซึ่งเป็นท่าเรือน้ำลึกที่ทำให้อังกฤษได้เปรียบในการขยายแทนชานมูกพองกองทัพเรือ และสรุกิจการเดินเรือ นอกจากนั้นท่าเรือที่สำคัญซึ่งมีแนวแม่น้ำที่ต่อเนื่องเข้ามาเชื่อมโยงถึงเมืองต่าง ๆ ได้ด้วย ทำให้การคมนาคมจากบริเวณท่าเรือเข้ามายุ่งยากในประเทศด้วยเส้นทางแม่น้ำสายต่าง ๆ ได้ เมืองท่าที่สำคัญเหล่านี้ได้แก่

- Newcastle upon Tyne (Tyne River)
- Middlesbrough (Tees River)
- Hull (Humber River)
- Great Yarmouth (Yare River)
- London (Thames River)

เมืองท่าสำคัญทางใต้ ได้แก่ Dover, Hastings, Eastbourne, Brighton, Portsmouth, Bournemouth และ Plymouth

เมืองท่าฝั่งตะวันตกที่สำคัญ ได้แก่ Bristol (Severn River), Liverpool (Mersey River)

สาธารณรัฐอังกฤษ (United Kingdom) ประกอบด้วย 4 ชนชาติในสองภาคใหญ่ และภาคเล็ก ๆ ที่อยู่เคียงข้างกันที่สีน้ำเงิน ได้แก่ คันธังกฤษ 52% เวลส์ 9% สก็อตแลนด์ 33% และไอร์แลนด์เหนืออีก 6% (บริเวณพื้นที่ของไอร์แลนด์เหนือมีประมาณ 16% ของพื้นที่เป็นที่ทะเลเป็นคืนแคนของสาธารณรัฐไอร์แลนด์)

ตาราง 2.2 ส่วนประกอบของสหราชอาณาจักร

	อาณาบริเวณ (ต่อ 100 ตร. ไมล์)	ประชากร (ล้านคน)
อังกฤษ	50.3	47.8
สก็อตแลนด์	30.4	5.1
เวลส์	8.0	2.9
ไอร์แลนด์เหนือ	5.4	1.6
รวม	94.1	57.4

คำว่า "England" มาจากภาษาละตินคือคำว่า "Anglia"

อย่างไรก็ตาม ชนชาติในอังกฤษนั้นมีลักษณะหลากหลายผสมผสานจากเชื้อชาติต่างๆ อุ่นมาก เช่น Celts, Romans, Scots, Ricts, Angles, Jutes, Danes, Norsemen, Normans, East Europeans, West Indians และ Asians ที่นับว่าไม่ใช่คนไทยแต่ได้อพยพเข้ามามีประมาณ 6% ของประชากรในปัจจุบัน ประเทศอังกฤษยังนับว่าเป็นสังคมหลายเชื้อชาติพอสมควร

ภาษาที่ใช้นอกจากจะใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักแล้ว ก็ยังมีภาษาพื้นถิ่นอื่น ๆ อย่างภาษา เช่น เวลช์ (Welsh) เป็นภาษาชาวเวลส์, ภาษา盖爾 (gaelic) เป็นภาษาของชาวสก็อต

อังกฤษไม่ได้บังคับเรื่องการนับถือศาสนาอิギเพิ่งดำเนินไปแล้วในปัจจุบันนี้ (ยกเว้นสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งกำหนดให้ต้องเชื่อกับ Church of England เท่านั้น) แต่คนอังกฤษส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนท์ เป็นหลัก

ในการสังคม อังกฤษนับว่าเป็นระบบธุรกิจและศึกษา นั่นก็คือรัฐบาลมีภาระหน้าที่และกำไรเข้ามาเกี่ยวกับการศึกษาและศึกษาสังคมคิดเป็นสัดส่วนถึง 40% ของรายจ่ายสาธารณะรัฐ

จะต้องคุ้มแล้วปัญหาสำคัญของสังคม ที่ต้องเรื่องความยากจน ภัยว่างงาน ผู้ชราฯ คนเข็ง คนพิการ ตลอดจนการคุ้มครองฐานะในการต่อรองชีวิตของคนในสังคม

บริการสาธารณสุขแห่งชาติในอังกฤษนั้นคุ้มครองรักษาพยาบาลฟรีให้กับผู้เข้มปักษ์ ผู้ป่วยสามารถเลือกหมอและโรงพยาบาลได้ตามต้องการ บริการสังคมรวมทั้งบริการสำหรับคนชรา คนพิการทั้งทางสมองและร่างกาย การคุ้มครองเด็กเล็ก การคุ้มครองว่างงาน เงินเบี้ยบ้านราย เงินเดือนชีพคนชรา คนพิการ เป็นต้น

2. กระบวนการทางการเมือง

2.1 การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในอังกฤษเป็นระบบที่ง่ายไม่ซับซ้อน กล่าวคือ เป็นการแบ่งเขตเลือกตั้งและเลือกผู้แทนเขตละหนึ่งคน ด้วยเกณฑ์การตัดสินด้วยคะแนนสูงสุด และหลักการหนึ่งคนหนึ่งเสียง (one man one vote)

ปัจจุบันอังกฤษแบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น 651 เขต โดยมีคณะกรรมการกลางแห่งชาติ 4 ชุดคุ้มครองการแบ่งเขตเลือกตั้งกับจำนวนประชากรให้มีขนาดและสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (คณะกรรมการสี่ชุดหมายถึง คณะกรรมการการคุ้มครองอังกฤษ, เวลส์, สกอตแลนด์ และไอร์แลนด์เหนือ)

- เขตเลือกตั้งในอังกฤษ	มี	524	เขต
- เขตเลือกตั้งในสกอตแลนด์	มี	72	เขต
- เขตเลือกตั้งในเวลส์	มี	38	เขต
- เขตเลือกตั้งในไอร์แลนด์เหนือ	มี	17	เขต
รวม		<u>651</u>	เขต

การเลือกตั้งเป็นระบบการเลือกเขตละหนึ่งคนและใช้การนับคะแนนสูงสุดเป็นเกณฑ์นั้น เป็นระบบที่ใช้ได้ดีในลักษณะของพรรคการเมืองสองพรรคร่วม ซึ่งมีคะแนนเสียงข้างมากที่ซัดเจนในแต่ละเขต ผลที่ปรากฏนั้นคือ ห้องสองพรรคร่วมได้รับข้อชนวน คือเป็นเสียงข้างมากในส่วนใดส่วนหนึ่งที่สลับกันอย่างต่อเนื่องตามมาตฐาน และทำให้ห้องสองพรรคนี้ โอกาสผลลัพธ์กันเป็นรูปแบบ

นอกเหนือไปจากพรรคร่วมห้องสองพรรครือ พรรคร่วงงาน (Labour Party) และพรรคอนุรักษ์นิยม (Conservative Party) แล้วยังมีพรรครุ่นเด็ก ๆ อีกหลายพรรคร่วมได้แก่

- Liberal Party (LP)
- Social Democratic Party (SDP)
- Scottish Nationalist Party
- Plaid Cymru (Welsh Nationalist) Party
- Ulster Unionist Party
- Communist Party
- Green Party

ข้อดังกล่าวในเรื่องการเลือกตั้งด้วยระบบคะแนนเสียงสูงสุดในอังกฤษก็คือ บางครั้ง ผลการเลือกตั้งกับคะแนนที่ได้รับนั้นไม่สัมพันธ์กัน เช่น พรรครุ่นเด็กที่ได้รับที่นั่งเป็นเสียงข้างมาก เพราะขั้นตอนการเลือกตั้งในแต่ละเขต ได้ที่นั่งมากกว่า แต่ถ้าคิดจากคะแนนรวมของทุกเขตที่ได้รับ อาจมีจำนวนของที่นั่งได้น้อยกว่า (ดูจากตารางที่ 2.6)

การเลือกตั้งระหว่างปี ค.ศ.1974-1992

ปีที่เลือกตั้ง	คะแนนร้อยละของคะแนนรวม			จำนวนที่นั่งที่ได้รับ			
	อนุรักษ์	แรงงาน	เดินเรือ	อนุรักษ์	แรงงาน	เดินเรือ	โหวตเสียงไม่ครบ
1974 (ถุนภาพันธ์)	38.2	37.2	19.3	297	301	14	-
1974 (ศุภลักษณ์)	35.8	39.3	18.3	277	319	13	-
1979	43.9	36.9	13.8	339	269	11	-
1983	42.4	27.6	25.4 ⁽¹⁾	397	209	17	6
1987	42.3	30.8	22.6 ⁽²⁾	376	229	17	5
1992 ⁽³⁾	41.8	34.4	17.8 ⁽²⁾	336	271	20 ⁽²⁾	

- (1) คะแนนรวมของพรรคลิเบอร์ตี้ และพรรคราชอาชีวะลดลงไม่ครบถ้วน
- (2) พรรคลิเบอร์ตี้ไม่ครบถ้วน
- (3) มีผู้แทนผู้ดำรงตำแหน่ง 3 คน เอเชีย 3 คน มีผู้หดหายได้รับเลือก 60 คน

จากตาราง 2.6 จะเห็นว่าปี 1974 พรรคอนุรักษ์นิยมได้คะแนนร้อยละ 38.2 แต่ได้จำนวนที่นั่ง 297 ที่ซึ่งน้อยกว่าพรรคร่วมงานที่ได้จำนวนที่นั่ง 301 แต่คะแนนเลือกตั้งที่ได้รับคือ 37.2 น้อยกว่าคะแนนที่พรรคอนุรักษ์นิยมได้รับ เป็นต้น ขณะนั้น อิสระนั้น จึงคะแนนใกล้เคียง โอกาสที่จะได้จำนวนที่นั่งมากกว่าก็มีมาก และคะแนนของพรรคลีกนั้นที่จะเป็นตัวแปรที่สำคัญอีกส่วนด้วย

ข้อสังเกตประการต่อมาคือ ระบบสองพรรคนี้อังกฤษยังคงมีประสิทธิภาพอยู่ แม้ว่าจะมีพรรคลีก ๆ เกิดขึ้นและได้รับคะแนนนิยมขึ้นมาบ้างในบางครั้ง แต่ก็ยังห่างไกลจากคะแนนที่สองพรรคร่วมกันอยู่น้อย สองพรรคร่วมกันนี้จะได้รับคะแนนเลือกตั้งรวมกันแล้วขึ้น ได้รับที่นั่งในสภากินกว่า 90% มาตลอด แต่ถ้าพิจารณาจากคะแนนเลือกตั้ง ก็จะสังเกตได้ว่า ห้องสองพรรคร่วมกันได้รับคะแนนเลือกตั้งที่น้อยลง เช่น ปี 1992 ห้องสองพรรคร่วมกันได้รับคะแนนเลือกตั้งรวมกันได้ร้อยละ 76.2 (41.8+34.4) เพียงแค่เกณฑ์การนับคะแนนสูงสุดตัดสินที่ไว้

นั้น ทำให้ชั้นคงได้รับที่นั่งมากเข่นเดิน พรรครีบลีก ๆ ชั้นคงไม่มีโอกาสได้ที่นั่งมากเท่าพรรครีบลีก ขณะนี้ ระบบสองพรรคนิอังกฤษมีความสำคัญอยู่

การที่ใช้ระบบการเลือกตั้งที่ทำให้สองพรรคนิอยู่ได้เปรียบนั้นมีผลต่อฐานะรัฐบาล ด้วยเข่นกัน นั่นคือ ทำให้พรรครีบลีกที่ได้รับข้อเสนอแนะของสภานิติบัญญัติที่บังคับและเข้มแข็ง มีการกำหนดนโยบายที่สอดคล้องกัน โดยมีฝ่ายสภาริการรับรองสนับสนุน เป็นที่น่าสังเกตว่า นับตั้งแต่ปี 1979 เป็นต้นมา พรรคอนุรักษ์นิยมนั้นได้รับข้อเสนอแนะ และได้เป็นฝ่ายจัดตั้งรัฐบาลอย่างต่อเนื่องมาถึง 4 ชุด จนกระทั่งในปี 1996 จึงเปลี่ยนเป็นพรรคร่วมงาน ซึ่งมีนายโทนี แบลร์ (Tony Blair) เป็นนายกรัฐมนตรี

2.2 พรรคการเมือง

2.2.1 ระบบการทำงานของพรรครักการเมือง

บทบาทสำคัญของพรรครักการเมืองอังกฤษนั้นคือการส่งผู้แทนเข้ารับการเลือกตั้ง เพื่อเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือสภาริการ ที่มีภาระการดำรงตำแหน่ง 5 ปี อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัตินั้น นายกรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้ที่มีอำนาจในการบุกสภานั้นจะสามารถอุบสภากันนี้ให้ดำเนินการเพื่อให้มีการเลือกตั้งใหม่ในช่วงที่เขาเห็นว่าเป็นโอกาสหรือจังหวะที่ดีของรัฐบาลที่จะได้รับข้อเสนอแนะ ดังนั้น สภาริการจึงไม่จำเป็นต้องอยู่ครบวาระ 5 ปี ตามที่กำหนดไว้เสมอไป

เมื่อบุกสภากันแล้วก็จะมีการเลือกตั้งใหม่ทันทีภายใต้เงื่อนไขในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งเดือน ดังนั้น พรรครักการเมืองจึงมีบทบาทสำคัญในการคัดเลือกผู้แทนเข้ารับการเลือกตั้ง และดำเนินการในเรื่องการหาเสียงตั้งแต่ต้นจนจบ ผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้ง และดำเนินการต่อจากนั้น ผู้แทนราษฎรในไช่ได้ถูกกำหนดให้ต้องมีภาระดำเนินเบ็ดเตล็ดตั้งอีกด้วย ในทางปฏิบัติซึ่งเป็นมาตรฐานที่ผู้แทนเข้ารับเลือกตั้งจะไม่หนาเสียงเพื่อให้ตนเองได้รับเลือกเป็นการส่วนตัว หรือเสนอตุณลงสมัครรับเลือกตั้ง โดยไม่สังกัดพรรครักการเมือง

การคัดเลือกผู้แทนเข้ารับการเลือกตั้งนั้นเป็นเรื่องของแต่ละพรรครัก การเป็นผู้แทนราษฎรนั้นไม่ได้มีข้อกำหนดเฉพาะ ไว้เพื่อย่างใด คุณสมบัติในทางกฎหมายนั้น ได้แก่ อายุ 21 ปีขึ้นไป ผู้ที่ขาดคุณสมบัติได้แก่ ผู้ที่ไม่มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง เช่น นักโทษในคุก รวมทั้ง ข้าราชการประจำ ผู้พิพากษา ทหาร ตำรวจ เป็นต้น แต่ในทางปฏิบัติ

จะพบว่าถ้าขั้นตอนรายวุรุที่พรรคการเมืองตัดสินใจเป็นก่ออุ่นคนที่จงการศึกษาจากมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง (เช่น กลุ่ม Oxbridge หมายถึง พวกริบูนจากมหาวิทยาลัยออกซ์ฟอร์ด หรือ เคเมบเบิลต์) ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย และมีระดับฐานะส่วนตัวค่อนข้างดีอยู่แล้ว อาจารย์ส่วนใหญ่ได้แก่ นักธุรกิจ หน่วยความ อาจารย์มหาวิทยาลัย นักหนังสือพิมพ์ นักการเมือง ส่วนกลุ่มเกณฑ์ครรภ์ และอาจารย์รับจ้างหรือก่ออุ่นผู้ใช้แรงงานจะมีน้อยมาก แม้แต่ในกลุ่มของพรรคแรงงานก็ตาม

พฤติกรรมการไปใช้สิทธิ

อัจฉริยไม่ได้บังคับในเรื่องการไปใช้สิทธิเดือดตั้ง แต่คนอัจฉริยนั้นเข้าใจเจตนาหมายของ การเดือดตั้งเป็นอย่างดี และมีผู้ไปใช้สิทธิไม่ต่ำกว่า 72% มาตลอดนับตั้งแต่ช่วงหลัง สงครามโลกเป็นต้นมา และในปี 1992 ผู้ไปใช้สิทธิมีสูงขึ้นเป็น 77% เช่นนี้เป็นดัง

ในเบื้องของการบริหารพรรค ทั้งสองพรรคใหญ่ยังคงไว้มีระบบการบริหารงานที่ซับซ้อน และเข้มแข็งอย่างมากและมีองค์กรขนาดใหญ่ มีระบบเครือข่ายการบริหารงานจากระดับ ภูมิภาค ถึง เป็นหน่วยเล็กหรือเครือข่ายสาขาพรรคไปสู่ระดับคณะกรรมการกลาง มีการ ประชุมใหญ่ประจำปีของพรรค มีการกำหนดคนไข้บท ตลอดจนการติดตามเพยแพร่ข่าวสาร ข้อมูลของพรรคอย่างเป็นระบบ อย่างไรก็ตาม การประชุมของพรรคนั้นที่เป็นเพียงกรอบ นอกในทางการเมืองเท่านั้น ไม่ได้เป็นข้อกำหนดหรือเป็นการบังคับต่อรัฐบาลโดยตรงได้ พรรคจะเป็นฝ่ายประสานนโยบายและนำเสนอนโยบายต่อรัฐบาลอย่างเป็นระบบ ตลอดจน ให้ข้อมูล ความเห็นในเรื่องต่าง ๆ ต่อรัฐบาล

นอกจากนั้น พรรคการเมืองซึ่งต้องประสานงานกับกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องด้วย โดยเฉพาะอย่างอิงพรรคแรงงานนั้น จะมีกลุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ที่จะต้อง ประสานงานอีกมากนัก แบ่งได้เป็น 4 กลุ่มคือ

1. กลุ่มสมาชิกพรรคการเมือง หรือกลุ่มตัวแทนพรรคในเขตเดือดตั้งต่าง ๆ

2. ก่ออุ่นสหภาพแรงงานต่าง ๆ ซึ่งส่วนหนึ่งของเงินสนับสนุนพรรคันจะได้มาจากการก่ออุ่นสหภาพแรงงานเหล่านี้ด้วย การสนับสนุนของก่ออุ่นสหภาพจะทำให้ผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งมีโอกาสได้รับข้อมูลเพราะมีฐานะ คะแนนเสียงที่กว้างด้วย

3. ก่ออุ่นสหกรณ์และธุรกิจการค้า
4. ก่ออุ่นสมาคม หรือก่ออุ่นในการสังคม

คณะกรรมการบริหารพรรคแรงงาน (National Executive Committee NEC) มาจาก การประชุมใหญ่ประจำปีของพรรค เป็นคณะกรรมการที่ประกอบด้วยผู้นำสำคัญในทางการเมืองของพรรค มีบทบาทในการกำหนดนโยบายและประสานงานกับก่ออุ่นของสมาคมพรรค ในสภาค่าย

2.3 ก่ออุ่นผลประโยชน์

ก่ออุ่นผลประโยชน์นั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งในระบบของการเมืองการปกครองในอังกฤษ ลักษณะสำคัญของก่ออุ่นผลประโยชน์ก็คือ ไม่มีวัตถุประสงค์ในการแสวงหาอำนาจ หรือเพื่อผลประโยชน์เมือง แม้ว่าก่ออุ่นผลประโยชน์จะมีส่วนในการให้การสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งและสนับสนุนในทางการเงินด้วยก็ตาม ก่ออุ่นผลประโยชน์นี้จะพยายามมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การเสนอความคิดเห็นให้กับรัฐบาล หรือคณะกรรมการของพรรคการเมือง รวมทั้งการประท้วงและตัดสินใจของรัฐบาลด้วย

ก่ออุ่นผลประโยชน์นั้นมีหลากหลาย ซึ่งไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นเรื่องของก่ออุ่นอาชีพ แรงงานหรือก่ออุ่นธุรกิจบางอย่างเท่านั้น ก่ออุ่นผลประโยชน์ครอบคลุมผลประโยชน์ทั้งในทางเศรษฐกิจ สังคม อาชีพ ความสนใจทางของย่ำ โดยเฉพาะก็มี เช่น ก่ออุ่นผู้เช่า ก่ออุ่นเรียกร้องเรื่องการปรับปรุงกฎหมายการลงโทษทางอาญา (Howard League for Penal Reform) สมาคมที่ปกป้องการทารุณกรรมเด็ก (National Society for the Prevention of Cruelty to Children) สมาคมที่ดูแลเรื่องการป้องกันอุบัติภัย (Royal Society for the Prevention of Accidents) หรือก่ออุ่นที่จัดตั้งขึ้นเพื่อเรียกร้องหรือประท้วงการใช้อาชีวนิวเคลียร์ ก่ออุ่นที่เรียกร้องเพื่อการปกป้องสิ่งแวดล้อม เช่น ก่ออุ่น Green peace, Friends of the Earth แต่ก่ออุ่นที่

3. สถาบันทางการเมือง

ฝ่ายบริหาร

ฝ่ายบริหารนี้จะนับรวมถึงสถาบันพระมหากษัตริย์ (the monarchy) ด้วย/ แต่ในทางปฏิบัตินั้นจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าพระมหากษัตริย์ในฐานะประมุขแห่งรัฐนั้นเป็นกิจลักษณ์กับรัฐบาลในฐานะที่เป็นฝ่ายปกครอง ผู้ที่มีอำนาจบริหารประเทศที่แท้จริงคือรัฐบาล เท่านั้น ไม่ใช่พระมหากษัตริย์หรือผู้ซึ่งเป็นประมุขแห่งรัฐ ประเด็นนี้นับว่าเป็นข้อแตกต่างอย่างยิ่งระหว่างรัฐบาลในระบบรัฐสภา และรัฐบาลในระบบประธานาธิบดี

3.1 สถาบันพระมหากษัตริย์

ผู้ที่ดำรงตำแหน่งประมุขแห่งรัฐหรือพระมหากษัตริย์แห่งอังกฤษในปัจจุบันนี้คือสมเด็จพระบรมราชินีนาถเอลิซาเบธที่สอง (Queen Elizabeth II) อำนาจในทางบริหารในฐานะของพระประมุขนี้มีอยู่ในสถาบันทางการเมืองส่วนอื่น ๆ หากย่อส่วนด้วยกัน พระมหากษัตริย์ทรงได้รับบรรดาศักดิ์ในส่วนพระมหากษัตริย์ที่ทรงได้รับสืบทอดมาแล้วซึ่งทรงได้รับเงินเดือนจากรัฐและค่าใช้จ่ายสำหรับดำเนินกิจพระราชวังของพระองค์ต่างหากอีกด้วย

ในขอบเขตอันจำกัดของฝ่ายบริหารนั้น รัฐบาลเป็นผู้ใช้อำนาจเหล่านี้โดยชอบด้วยกฎหมายครึ่งที่จะรับผิดชอบต่อรัฐสภา ซึ่งมีทั้งความรับผิดชอบร่วมกันทั้งกฎหมายและความรับผิดชอบในส่วนของกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ แต่ละคนด้วย พระประมุขทรงมีฐานะอยู่ในส่วนของฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติบัญญัติด้วยก็ตาม แต่ก็จะเป็นเพียงฐานะอย่างเป็นทางการ ไม่ได้ทรงใช้อำนาจออย่างแท้จริงคือพระองค์เอง ในขั้นตอนของรัฐธรรมนูญนั้น พระองค์จะต้องทรงเห็นชอบตามข้อเสนอของรัฐบาล แต่ก็อาจจะเสนอความเห็นหรือให้คำปรึกษาต่อรัฐบาลได้

สำนักงานผู้อำนวยการที่พระองค์ทรงมีอยู่ประการหนึ่งก็คือ การเลือกนายกรัฐมนตรี ในกรณีที่มีผู้นำประเทศเมืองที่สามารถดูแลความสงบเรียบร้อยได้มาก่อน แล้ว การเลือกนายกรัฐมนตรีก็จะเป็นที่แน่นอนตามเกณฑ์ดังกล่าว แต่ถ้าหากมีกรณีที่ไม่ชัดเจน เช่น ภาระการเลือกตัวนายกรัฐมนตรีจะตกอยู่กับพระบรมราชูปถัมภ์ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่นั้นถึงแก่กรรมหรือลาออก พระบรมราชูปถัมภ์ต้องทรงเป็นผู้เลือกตัวบุคคลที่จะมาสืบทอดตำแหน่งดังกล่าว ซึ่งก็มักจะต้องทรงเลือกตัวบุคคลที่เป็นผู้นำประเทศสองพระองค์ ให้ญี่ดังกล่าว และถ้าหากไม่มีผู้ใดควบคุมเสียงข้างมากในสภานี้ได้ ก็อาจต้องทรงเลือกผู้นำจากพระองค์อื่นด้วย แต่ทั้งนี้พระองค์ก็จะทรงขอความเห็นหรือปรึกษาหารือกับผู้นำทางการเมืองเหล่านี้เสียก่อน โดยไม่ทรงตัดสินพระทัยโดยลำพัง

นอกจากนี้ พระบรมราชูปถัมภ์มีพระราชอำนาจที่จะบุกสกัดด้วย แต่ก็เป็นการใช้พระราชอำนาจนั้นอย่างเป็นทางการและเป็นไปตามคำกราบบังคมทูลของนายกรัฐมนตรีเท่านั้น

3.2 รัฐบาล

สำนักงานบริหารประเภทนี้อยู่ที่คณะรัฐบาลอันประกอบด้วยตำแหน่งนายกรัฐมนตรี (prime minister) และคณะรัฐมนตรี (the cabinet)

สำนักงานของคณะรัฐบาลนี้จะมีจำนวนดังประมาณ 100 คน ซึ่งหัวหน้าคนนี้即 รัฐมนตรีเป็นผู้เสนอต่อพระบรมราชูปถัมภ์ให้ทรงแต่งตั้ง สำนักงานของรัฐบาลนี้หมายถึงนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี รัฐมนตรีช่วยและผู้ช่วยรัฐมนตรี ฯ ของรัฐบาล ซึ่งไม่ได้มีการกำหนดจำนวนตำแหน่งงานในส่วนนี้ไว้อย่างแน่นอนด้วย นอกจากนี้ ก็ยังจะไม่มีการประชุมสำนักงานของรัฐบาลหัวหน้าครัววันกันที่ได้

คณะรัฐมนตรีนี้มีจำนวนประมาณ 20-25 คน ในปัจจุบันนี้งานในส่วนของสกีต-แอลน์นี้จะถูกแยกออกไปดำเนินการ เช่นเดียวกับงานในส่วนของเวลส์ ซึ่งแยกไปโดยเฉพาะในหลายด้าน นับตั้งแต่ปี 1964 เป็นต้นมา

รัฐมนตรีแต่ละคนมีงานในกระทรวงของตนที่ต้องรับผิดชอบโดยตรงด้วย งานในส่วนนี้มักได้แก่ การนำเสนอร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวง ทบวง กรมของตน การ

เพียงพ่วงงานของกระทรวงของตน การดูแลขัดหางบประมาณ และควบคุมการดำเนินนโยบายในกระทรวงของตน รัฐมนตรีแต่ละฝ่ายจึงเป็นต้องซึ่งแข่งงานของตนต่อสก้าได้ และติดตามการดำเนินนโยบายของรัฐ ซึ่งข้าราชการประจำรับผิดชอบการปฏิบัติงานเหล่านี้

3.2.1 คณะรัฐมนตรี (the Cabinet)

คณะรัฐมนตรีหมายถึงนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี ซึ่งรับผิดชอบงานกระทรวงทบวง กรม ซึ่งนายกรัฐมนตรีเป็นผู้คัดเลือกคณะรัฐมนตรี จะมีฐานะเป็นองค์มนตรี (Privy Councillors) ขณะเดียวกันด้วย คณะรัฐมนตรีที่อ อกุญญ์น่าในทางการเมืองระดับสำนักนายของคณะรัฐบาล ซึ่งมักจะเป็นกลุ่มที่คุ้มเสียงช้างมากในสภานิติบัญญัติ คณะรัฐมนตรีนี้จะเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการเสนอนโยบาย ดำเนินนโยบายและดูแลให้เป็นไปตามนโยบายในทางการเมือง รวมทั้งสามารถตัดสินใจในเรื่องสำคัญ ๆ ทางการเมืองด้วย

คณะรัฐมนตรีจะเป็นผู้น่าใน การเสนอร่างกฎหมายและการตัดสินใจในฝ่ายนิติบัญญัติ บทบาทสำคัญในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐสภา ก็คือการประสานงานระหว่างฝ่ายรัฐบาล กับรัฐสภาโดยเฉพาะร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงซึ่งตนรับผิดชอบ

ในฐานะนักการเมืองแล้ว ตำแหน่งรัฐมนตรีก็คือตำแหน่งสูงสุดในทางการเมือง นอกเหนือไปจากฐานะนายกรัฐมนตรี บทบาทการทำงานของคณะรัฐมนตรีที่สำคัญก็คือ

1. คณะรัฐมนตรีนี้มาจากการสนับสนุนจากรัฐสภาเท่านั้น ดังนั้น นิติที่สำคัญของรัฐสภาเรื่องคิดไม่ไว้วางใจจากสภาย่อมมีผลต่อการคงอยู่ของรัฐบาล ถ้าหากสภากลั่นตัวไม่รับหลักการสำคัญหรือไม่ไว้วางใจต่อรัฐบาลแล้ว รัฐบาลจึงเป็นต้องลาออกจากหุบสภาก และรวมทั้งเมื่อพระครรภูบานาสเพื่อในการเลือกตั้งทั่วไป ก็จะต้องถูกยกตัวให้เข่นกัน

2. คณะรัฐมนตรีอังกฤษนี้จะถูกคัดเลือกมาจากสภานิติบัญญัติและฝ่ายบริหารในประเทศเดียวกัน อันเป็นประเพณีสำคัญประการหนึ่ง ที่ต่างจากหลักการแยกอำนาจ (separation of powers) ในสหรัฐอเมริกา

ในระยะหลังมานี้ จะเห็นว่าคณะรัฐมนตรีนักจะตั้งขึ้นจากรัฐบาลเจ้าของทั้งสองพระองค์ที่ขัดตั้งไว้แล้วในช่วงที่เป็นฝ่ายค้าน

3. คณะรัฐมนตรีนี้จะเป็นสมาชิกของพระองค์เดียวทั้งพระองค์เสียงข้างมากของสภานาถ เพื่อให้นำนโยบายของรัฐบาลที่เป็นพระองค์เสียงข้างมากนั้นได้รับการสนับสนุนและเป็นเอกภาพ การขัดตั้งรัฐบาลผสมก็อาจมิได้ในภาวะวิกฤติ เช่น ภาวะทางการเมือง หรือเมื่อเกิดภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจหรือทางการเมืองเข้ม แต่บันทึกแต่หลังทรงทราบโลกเป็นดังน้ำอัจกุณยังไม่เคยขัดตั้งรัฐบาลผสมขึ้นมาเลย

4. พระประมุขนี้ไม่ทรงมีส่วนเกี่ยวข้องในการอภิปราชของคณะรัฐมนตรี แม้ว่านายกรัฐมนตรีจะได้เป็นผู้กราบบังคมทูลให้ทรงทราบก็ตาม แต่พระองค์ในฐานะหัวหน้าคณะรัฐมนตรีอยู่ในฐานะที่จะทรงรับทราบตามคำกราบบังคมทูลเท่านั้น แม้จะเป็นภาวะวิกฤตแห่งรัฐธรรมนูญ เช่น กรณีในปี 1936 พระเจ้าอีดเวิร์คที่ 8 ต้องทรงสละราชบัลลังก์ตามคำกราบบังคมทูลของคณะรัฐมนตรี

5. คณะรัฐมนตรีต้องสามารถเข้ารับตำแหน่งของคณะนี้ และต้องสร้างความดีในส่วนงานของคณะรัฐมนตรีด้วย

6. คณะรัฐมนตรีรับผิดชอบต่อการตัดสินใจและการกระทำของคณะรัฐมนตรีร่วมกันทั้งคณะ และต่างก็ต้องรับผิดชอบต่องานในกระทรวงที่แต่ละคนรับผิดชอบอย่างตรงด้วย การอภิปราชในการประชุมของคณะรัฐมนตรีนี้จะกระทำอย่างตรงไปตรงมาและอย่างเชิง เสรี กล่าวคือไม่ถือว่าเป็นการก้าวข้ามกันหรือเป็นการผิดมารยาททางการเมืองในการซักถามในส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับกระทรวงที่ตนรับผิดชอบ

อย่างไรก็ตาม คณะรัฐมนตรีจะต้องให้การสนับสนุนต่อการตัดสินใจหรือนโยบายที่ได้กำหนดไว้ร่วมกัน และเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่ารัฐบาลจะบริหารประเทศในลักษณะที่แตกแยกกันไม่ได้

ความรับผิดชอบร่วมกันของคณะรัฐมนตรีนี้คือ ทุกคนในคณะรัฐมนตรีต้องสนับสนุนและปกป้องนโยบายรัฐบาลด้วยกัน และไม่ควรอย่างยิ่งที่จะแสดงความเห็นที่ขัดแย้งหรือแตกต่างหรือค้านในนโยบายในลักษณะที่ต่างออกไป นอกจากนั้นยังต้องรวมถึงบทบาทของสมาชิกคณะรัฐบาลทั้งคณะด้วย มิใช่แต่เฉพาะกฤษฎีกุณคณะรัฐมนตรีเท่านั้น ถ้าหาก

สามารถจะรู้สึกได้มีความคิดเห็นขัดแย้งในประเด็นสำคัญ ๆ ที่มักจะต้องขอลาออกจากนับตั้งแต่ปี 1945 เป็นต้นมา ได้มีการพิจารณาออกเนื่องจากมีความขัดแย้งกันในคณะรัฐบาล 12 ครั้ง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับปัญหาเศรษฐกิจการคลัง

ตัวอย่างกรณีที่สำคัญ กรณีหนึ่งในเดือนตุลาคม 1990 เมื่อเซอร์ เอฟรี ชา (Sir Geoffrey Howe) มีความเห็นขัดแย้งกับนายสำคัญของนายกรัฐมนตรี นางแททเชอร์ (Mrs. Thatcher) และขอลาออกจาก การลาออกจากของเขากลับมีผลเปลี่ยนแปลงสำคัญ ทำให้นางแททเชอร์ต้องหดหู่จากตำแหน่งไปในเวลาสามอาทิตย์ต่อไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความรับผิดชอบร่วมกัน ของคณะรัฐมนตรีไม่ได้ทำให้เกิดการผูกขาดในนโยบายจนเกินไป ในหลายครั้งที่มีความขัดแย้งเกิดขึ้นในคณะรัฐมนตรี แต่ไม่ใช่เป็นประเด็นที่สำคัญ ก็ไม่จำเป็นจะต้องลาออกจากครั้งไป ทั้งนี้นายกรัฐมนตรีสามารถใช้บุคลิกการเป็นผู้นำทำให้คณะรัฐมนตรีตอบสนองในฐานะส่วนบุคคลลงไปและเน้นในฐานะของกลุ่มเป็นสำคัญก็ได้

ในบางครั้ง ที่มีการโขนตินิยมของกระทรวงโดยเฉพาะนั้น คณะรัฐมนตรีอาจแสดงความรับผิดชอบร่วมกันเป็นคณะหรือรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องแสดงความรับผิดชอบเฉพาะกับกรณีนั้นของการออก ที่ไม่จำเป็นต้องมีติดให้อภิปรายคณะรัฐมนตรีทั้งคณะ ความรับผิดชอบของคณะรัฐมนตรีทั้งคณะจะไม่ได้หมายความว่าคณะรัฐมนตรีนั้นจะต้องรับผิดชอบต่อกระทรวงหนึ่งกระทรวงโดยโดยตรงทั้งวัย เมื่อเกิดปัญหาในแต่ละกระทรวงขึ้นมา รัฐมนตรีเจ้าสังกัดแต่ละกระทรวงขอน้อมต้องรับผิดชอบงานในส่วนนั้นโดยเฉพาะต่างหากโดยตรงด้วย

แม้ในระดับส่วนบุคคลรัฐมนตรีบางคน ได้มีพฤติกรรมส่วนตัวบางอย่างที่ไม่สมควรแม้จะโดยไม่ได้ตั้งใจ เช่น ปัญหาสืบสาน พฤติกรรมที่ไม่สมควรหรือแสดงศรัทธาทางศาสนา ที่มีผลให้รัฐมนตรีต้องลาออกจากได้เช่นกัน นับตั้งแต่ปี 1945 กรณีที่ต้องลาออกจากด้วยเรื่องความประพฤติส่วนตัว มี 4 ครั้ง การปฏิบัติหน้าที่ไม่เหมาะสม 5 ครั้ง และอีก 13 ครั้ง เป็นกรณีความขัดแย้งในหลักการหรือในนโยบาย แต่ก็มีหลายครั้งเช่นกันที่สภากลไกในการกระทำการของรัฐมนตรีผู้หนึ่งผู้ใดแสวง ไม่ได้ลาออกจากที่มี

นายกรัฐมนตรีเป็นผู้เรียกประชุมคณะรัฐมนตรี เพื่อปรึกษาหารือในเรื่องราชการต่างๆ การประชุมของคณะรัฐมนตรีนั้นไม่จำเป็นจะต้องใช้การลงมติเป็นเอกฉันท์ตัดสินเสมอ

ไป เพื่อจะกันร่วมกันต่อรองกิจกรรมนี้ได้ชัดเจนกว่าเดิม และนายกรัฐมนตรีก็จะเป็นผู้แจ้งให้ทราบถึงข้อสรุปของการประชุม (the Sense of the meeting)

ในทางปฏิบัติ คณะรัฐมนตรีไม่เข้าเป็นต้องประชุมขององค์ประชุม เพราะรัฐมนตรีแต่ละคนมีภารกิจหนักมากอยู่แล้ว จึงอาจมาประชุมในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับด้านนโยบายหรืองบประมาณของกระทรวงที่ตนรับผิดชอบ นอกจากนั้นคณะรัฐมนตรีที่ยังมีคณะกรรมการชุดต่าง ๆ เป็นชุดเด็ก ๆ โดยเฉพาะ และอาจประชุมด้วยบุคคลภายนอกด้วยก็ได้ คณะรัฐมนตรีจึงอาจใช้การประชุมระดับคณะกรรมการรัฐมนตรี (cabinet committees) ชุดย่อย พิจารณาแทน โดยไม่ต้องเป็นคณะรัฐมนตรีชุดใหญ่ทั้งชุด โดยเฉพาะอย่างอื่นในการที่มีวิกฤติการณ์หรือปัญหาการสังหารมันนั้น คณะรัฐมนตรีจะประชุมกันเฉพาะกุญแจแค่เล็ก 5-6 คน เพื่อดငุสินไว เช่น ปัญหาสังหารมันปี 1990-1991 เป็นต้น

3.2.2 ฐานะของนายกรัฐมนตรี

นายกรัฐมนตรีนั้นมีฐานะเป็นหัวหน้าของฝ่ายบริหาร บทบาทของนายกรัฐมนตรีมีลักษณะเป็นบุคคลธรรมเนียมประเพณี เช่นเดียวกับสถานภาพและบทบาทของสถาบันการเมืองอื่น ๆ ของอังกฤษดังได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้น ข้อกฎหมายที่ระบุถึงฐานะหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีอย่างชัดเจนจึงมีอยู่ไม่มากนัก นายกรัฐมนตรีมีสถานะเป็นหนึ่งในคณะรัฐมนตรี (primus inter pares หรือ first among equals) แต่ในข้อเท็จจริงแล้ว นายกรัฐมนตรีเป็นบุคคลที่มีความสำคัญเหนือ一切 คนในคณะรัฐมนตรี

พระประมุขทรงเป็นผู้เลือกนายกรัฐมนตรี จึงจะต้องเลือกจากคนที่สามารถดูแลเรื่อง
ซึ่งมากของสถาปัตย์ และหักดิบจะรับมาได้ด้วย โดยทั่วไปก็จะหมายถึงหัวหน้าพรรคเสียง
ร้อยนากระหว่างนั้นเอง

นายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้ที่เก胭มีประสพการณ์ในการดำรงตำแหน่งทางการเมืองมา
แล้วทั้งสิ้น นับตั้งแต่การเป็นสมาชิกสภา สมาชิกของคณะรัฐมนตรีและรัฐมนตรี

สำนักงานที่สำคัญของนายกรัฐมนตรีก็คือการคัดเลือกสมาชิกของคณะรัฐบาล สมาชิกของคณะรัฐบาลอังกฤษนั้นจะมาจากการรัฐสภาและจากพรรครัฐบาล ไม่ค่อยปรากฏว่า สมาชิกของคณะรัฐบาลจะถูกเลือกมาจากที่อื่น ซึ่งต่างจากระบบการคัดเลือกของคณะรัฐบาลใน

ที่รัฐอเมริกา นอกจากนั้นตัวเองในคณะรัฐบาลมักจะมาจากวัฒนาลักษณะในกรณีที่เป็นอคิด พรรคสำคัญก้านมา ก่อน

นายกรัฐมนตรีเป็นผู้กำหนดจิตนำวนและขนาดของคณะรัฐมนตรีให้ตามความเหมาะสม ทั้งซึ่งเป็นผู้จัดตั้งคณะกรรมการคณะรัฐมนตรีฝ่ายต่าง ๆ เพื่อทำงานแต่ละด้านหรือชุด เนพะกิจ ได้ตามความจำเป็น เพื่อสูดแลในปัญหานางด้านโดยตรงก็ได้

นายกรัฐมนตรีจะสูดแลการประชุมคณะรัฐมนตรี การพิจารณาตัดสินใจ การเข้าแข่งการ ติดตามงานของรัฐบาลและตกลงดึงการรายงานต่อพระบรมราชูปถัมภ์ แม้ว่าในการกิจ忙 อย่างที่จะต้องกระทำโดยพระบรมราชูปถัมภ์ เช่น การประกาศสงเคราะห์ การยุติสงเคราะห์ และการยุบ สภา ตั้งเหตุนี้จะต้องถูกนำเสนอโดยนายกรัฐมนตรีทั้งสิ้น มิใช่ว่าพระบรมราชูปถัมภ์จะทรง กระทำไปโดยพระองค์เองได้

ในฐานะของหัวหน้าฝ่ายบริหาร ตำแหน่งนี้จึงเปรียบเสมือนผู้ใหญ่ของคณะรัฐบาล และจะต้องแก้ไขปัญหาความขัดแย้งระหว่างรัฐมนตรีด้วยกันเองที่อาจเกิดขึ้นได้ด้วย นายกรัฐมนตรีอาจต้องสูดแลงานในบางกระทรวงเป็นพิเศษเพื่อว่าเป็นส่วนที่สำคัญ เช่น กระทรวงการต่างประเทศ เป็นต้น

ในส่วนของข้าราชการประจำที่เข้ากัน นายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้สูดแลการแต่งตั้ง ข้าราชการประจำในระดับที่สำคัญ เช่น ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รวมไปถึงข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ในสายงานด้านตุลาการ นายทหารชั้นผู้ใหญ่ และตำแหน่ง พระชั้นผู้ใหญ่แห่งอังกฤษ (the archbishops of the Church of England)

นายกรัฐมนตรีเป็นผู้นำพรรคในรัฐสภา นายกรัฐมนตรีจึงเป็นผู้ตอบคำถาม ตอบ กระตุ้นต่าง ๆ ต่อสภาอภิธรรมและสองครั้ง ซึ่งเป็นภารกิจประจำด้วย

งานสำคัญของนายกรัฐมนตรีก็คือ การที่ต้องมีให้เกิดความแตกแยกในพรรค เพราะ สิ่งนี้ก่อความกังวลอยู่ของรัฐบาล เมื่อใดก็ตามที่นายกรัฐมนตรีไม่สามารถควบคุมพรรคได้แล้ว ก็จะเห็นว่านายกรัฐมนตรีจำเป็นต้องลาออก ดังเช่น นายกรัฐมนตรีชั้มเบลล์ (Chamberlain) ลาออกในปี 1940 นายกรัฐมนตรีอีเดน (Eden) ช่วงปี 1956-1957 และนายกรัฐมนตรีแทมเซอร์ ผู้ซึ่งได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอย่างต่อเนื่องยาวนานที่สุดถึง 11 ปี (นับว่านานที่สุดในศตวรรษที่ 20) ได้ลาออกในปี 1990

นายกรัฐมนตรีแห่งอังกฤษซึ่งเป็นบุคคลสำคัญที่ทรงอำนาจทางการเมืองสูงสุดในประเทศ การดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีอังกฤษอาจขวนวนต่อเนื่องได้ดังนี้ น่างมาร์การ์ต แทตเชอร์ นั้น เพราะการดำรงตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีขึ้นอยู่กับความสามารถในการควบคุมเสียงข้างมากของพรรคริสต์democrat ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งที่ชัดเจน เมื่อมีความต้องการเลือกตั้งกันใหม่ ส่วนตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอังกฤษ แม้ว่าจะมีการอุบสภากลับและเลือกตั้งเข้ามาใหม่ แต่ถ้าพรรครัฐบาลได้รับข้อชนะกลับเข้ามา และหัวหน้าพรรคริสต์democrat ผู้นั้นก็ยังคงได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อไปอีกวาระหนึ่งตามเดิม

นอกจากนี้ ตัวบุคคลที่จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอังกฤษนั้นก็จะเป็นได้ ชัดเจนกว่าตัวบุคคลที่จะมาดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีในสหรัฐอเมริกา เพราะหมายถึง หัวหน้าพรรคริสต์democrat ในสภากลับ ส่วนการคัดเลือกตัวผู้เข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีในสหรัฐอเมริกานั้นเป็นการคัดเลือกโดยระบบพาร์ตี้ และการลงมติจากประชาชนหลายขั้นตอน จนมาถึงการเลือกตั้งระดับชาติ

ดังนั้น นายกรัฐมนตรีอังกฤษจึงต้องบริหารงานภายใต้ระบบพาร์ตี้ และต้องอาศัยความร่วมมือของพรรคริสต์democrat ในขณะที่ประธานาธิบดีต้นนั้นมีให้รับการเลือกตั้งแล้ว ก็ต้องใช้ความเป็นผู้นำในการการเมืองในการบริหารประเทศเป็นสำคัญ

3.3 ฝ่ายนิติบัญญัติ

รัฐสภาหรือรัฐสภาแห่งองค์พระประมุขนั้น คือฝ่ายที่มีอำนาจสูงสุดในการนิติบัญญัติ ซึ่งหมายถึงการที่สามารถออกกฎหมาย เป็นกฎหมาย แก้ไข หรือยกเลิกกฎหมายได้ โดยไม่มีสถาบันอื่น ๆ เช่น ฝ่ายคุ้มครองที่จะมาบังคับใช้กฎหมายนั้นได้ รัฐสภาเป็นผู้นำ รัฐสภาซึ่งอาจยกเลิกคำตัดสินของฝ่ายคุ้มครองได้ด้วย ไม่มีมติใดหรือกรณีใดที่จะอยู่ก่อนหน้าของการควบคุมของฝ่ายสภากลับ

กฎหมายรัฐสภาปี 1911 ได้กำหนดว่ารัฐษ่านั้นมีวาระ 5 ปี แต่ในทางปฏิบัตินั้น สามารถยุบลงเมื่อใดก็ได้ แต่ถ้าต้องอาสาได้ ดังเช่นในการผู้วิกฤติการณ์ช่วงสงครามโลกทั้งสองครั้ง

รัฐสถานได้ทำหน้าที่ในลักษณะที่ยึดถือในบรรณเนินทางการเมืองเช่นเดียวกับรัฐบาล คือรัฐภาระของการกู้ภัยที่ไม่ขัดต่อมติหรือความเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ หรือกระบวนการที่เป็นต่อสิทธิส่วนบุคคล การออกกฎหมายมักจะเป็นไปตามที่พระองค์เมืองได้มีแต่งการไว้ต่อประชาชนก่อนการเลือกตั้ง และถือว่าจะต้องการผลดีของประชาชน ซึ่งตัดสินใจเดือกด่วนโดยน้ำของพระองค์ที่ได้เก็บแสดงไว้ต่อประชาชน แม้ว่าจะไม่ได้มีรายละเอียดทั้งหมดในแต่ละการผู้ต่าง ๆ ของพระองค์นั้น แต่ก็จะไม่มีการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญที่จะทำให้ผิดไปจากหลักการเดิม

นอกจากนี้ รัฐภารก็ยังต้องพิจารณาแนวทางและการให้น้ำจากกุ่มผลประโยชน์ต่าง ๆ ด้วย กุ่มผลประโยชน์เหล่านี้จะประสานงานกับสามารถใช้สิทธิเพื่อให้แนวทางการออกกฎหมายต่าง ๆ ของสภากอสตองกับปัญหาและข้อเท็จจริงให้มากที่สุด

อย่างไรก็ตาม ส่วนที่กรอบจำกัดทางฝ่ายนิติบัญญัติมากที่สุดนั้นก็คือ ฝ่ายรัฐบาลซึ่งเป็นกุ่มเสียงช้านากของสภาก กลุ่มของรัฐบาลจะสามารถดำเนินความต่อหน้าเวลางานและการดำเนินงานของรัฐภาร ตลอดจนร่างกฎหมายสำคัญ เช่นกฎหมายการเงินการคลัง เป็นต้น

นับตั้งแต่ปี ก.ศ.1970 เป็นต้นมา อังกฤษมีฐานะเป็นสามารถของประเทศยุโรป (European Community-EC) และปัจจุบันนี้คือสหภาพยุโรป (European Union-EU) ซึ่งฐานะดังกล่าวนี้มีผลกระทำถึงฐานะของรัฐภารอังกฤษด้วย เพราะการเป็นสามารถของสหภาพยุโรปนี้ หมายถึงอังกฤษจะต้องเคารพกฎหมายที่ประเทศยุโรปตกลงร่วมกัน กฎหมายบางอย่างในอังกฤษซึ่งรัฐภารอังกฤษเคยมีอำนาจสูงสุดในการออกกฎหมายดังกล่าว ที่อาจต้องอยู่ภายใต้การอบรมข้อตกลงของกฎหมายแห่งสหภาพยุโรป อย่างน้อยที่สุดก็คือการที่ไม่ออกกฎหมายขัดแย้งกัน และปรับปรุงแก้ไขกฎหมายของตนบางส่วนให้สอดคล้องกับกฎหมายแห่งสหภาพยุโรป เช่น ข้อตกลงที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนปี 1950 (European Convention on Human Rights) ซึ่งพูดถึงเกณฑ์มาตรฐานเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ที่ทุกฝ่ายจะต้องยอมรับให้เป็นมาตรฐานหลักการเดียวกันด้วย

3.3.1 องค์ประกอบของรัฐสภา

รัฐสภาอังกฤษซึ่งประกอบด้วยสองสภา มีมาตานานถึงเจ็ดร้อยปีแล้ว แต่อาจมีฐานะและอำนาจที่แตกต่างไปจากเดิม เช่น สภาสูง เคยมีอำนาจขึ้นบัญญัติกฎหมายโดยไม่จำกัด ปัจจุบันนี้สภาสูงมีอำนาจขึ้นบัญญัติกฎหมายในหนึ่งปี เป็นต้น

สภาสูง

สภาสูง (House of Lords) ปัจจุบันนี้ประกอบด้วยสมาชิกประมาณ 1,200 คน อาจแบ่งกันออกได้เป็นสามกลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มสมาชิกที่มีตำแหน่งโภชนาญาณ 760 คน บางคนอาจขอตัวรับตำแหน่งตามวาระตลอดชีพ โดยไม่รับสิทธิ์การเสียภาษีต่อไปก็ได้

2. กลุ่มสมาชิกที่เป็นบุนนาคที่ได้รับแต่งตั้งตามกฎหมายปี 1958 ซึ่งมีวาระการดำรงตำแหน่งตลอดชีพ

3. ผู้พิพากษาศาลสูง (Law Lords), (Lords of Appeal in Ordinary) 12 คน ซึ่งเป็นกลุ่มผู้พิพากษาอาวุโสมาจากการแต่งตั้งให้ท่านน้าที่ค้าน้ำกรรมการคุ้มครองรัฐสภา

4. พระราชาคณะซึ่งผู้ใหญ่จากเซอร์ชอฟอฟอิงแอบล์จำนวน 26 คน ซึ่งดำรงตำแหน่งประจำเมืองใหญ่ ๆ เช่น Archbishops of Canterbury and York, The Bishops of London, Durham, Winchester รวมทั้งอีก 21 คน ที่ดำรงตำแหน่งตามคำดับอาวุโส

แม้ว่าโดยหลักการแล้วสภาสูงมีอำนาจหน้าที่พิจารณาและตรวจสอบร่างกฎหมายต่าง ๆ แต่อำนาจของสภาสูงนี้มือถืออย่างจำกัดมาก เช่น สภาสูงสามารถเสนอแก้ไขหรือหน่วงเหนี่ยวกฎหมายได้ด้วยการลงมติไม่รับร่างกฎหมาย แต่สภาสูงจะไม่มีอำนาจในการขับขึ้นบัญญัตินี้ได้ กฎหมายที่ผ่านสภาล่างมาแล้วจะตรวจสอบย่างต่อเนื่องกันไม่ใช่เป็นต้องรอการอนุมัติจากสภาสูง ในปี 1991 กฎหมายเกี่ยวกับอาชญากรรมทางเพศได้ถูกสภาสูงลงมติขับขึ้นไปถึงสองครั้งในปี 1990 และ 1991 แต่ก็ได้ประกาศใช้ได้ด้วยขั้นตอนการผ่านสภาล่างดังกล่าว

นอกจากนั้น สถาปัตยังไม่สามารถควบคุมร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือก ให้เป็นมาตรฐานเดียวสถาปัตยังจะไม่มีมิติคัดค้านร่างกฎหมายสำคัญของรัฐบาลซึ่งเป็นร่างกฎหมายที่ปรากฏอยู่ในแต่ละการผู้ของพรรคในการเลือกตั้ง เพราะถือว่าร่างกฎหมายดังกล่าวเป็น ได้รับการลงมติโดยประชาชนในการเลือกตั้งมาแล้ว ในปี 1991 สถาปัตย์ได้คัดค้านร่างกฎหมาย เกี่ยวกับไทยประหารชีวิตกรณีที่เป็นการขาดกรรมซึ่งเป็นร่างกฎหมายของรัฐบาล ร่างกฎหมายส่วนนี้ไม่ได้มีปรากฏอยู่ในแต่ละการผู้ของพรรคอนุรักษ์นิยมในปี 1987 เช่นนี้ เป็นดัง

แต่เดินนั้น สมานชนกสถาปัตย์ประภาที่เป็นโดยการสืบทราบทุนนาง มักไม่เข้าประชุม มากนัก แต่เมื่อได้มีก่อตุนที่ได้รับแต่งตั้งเพื่อใหม่ในปี 1958 จึงทำให้จำนวนผู้เข้าประชุมเพิ่ม มากขึ้น

คำแทนนั่งทุนนางเหล่านี้เป็นคำแทนนั่งที่ไม่มีเงินค่าใช้จ่าย แต่จะได้รับค่าเบี้ยประชุมและ เงินช่วยเหลือค่าที่อยู่อาศัย ทุนนางที่ได้รับแต่งตั้งนี้เป็นอดีตคณะกรรมการเมืองหรือข้าราชการ ระดับอาชญา ดังนั้นจึงทำให้สถาปัตย์สามารถพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องสำคัญ ๆ ได้เป็น อย่างดี

การที่ทำงานของสถาปัตย์มีลักษณะของการใช้คุณพินิจโดยอิสระอย่างมาก และมักจะ ให้ความสำคัญอยู่ที่สถาปัตย์และฝ่ายบริหารมากกว่าอยู่แล้ว การหน่วงเหนี่ยวกฎหมายต่าง ๆ จึงมีน้อยมาก

ในแนวคิดที่เป็นประชาธิปไตยนั้นอาจมองว่าความสำคัญของสถาปัตย์คือการได้รับ อำนาจมาจากประชาชนโดยการเลือกตั้ง ดังนั้นสถาปัตย์จึงมีสถานะที่ขึ้นแท่นเป็นหัวตัวนำ ศักดิ์สิทธิ์ แต่สถาปัตย์นั้นก็ยังคงได้รับการยอมรับในฐานะของผู้ที่อีกต่อไปจะประทับนั่งสูงสุด ของประเทศไทยกว่าสิ่งอื่น อย่างไรก็ตาม การที่พรรคอนุรักษ์นิยมเป็นเสียงข้างมากในสถาปัตย์ ทำให้สถาปัตย์มีลักษณะของกลุ่มนักอนุรักษ์นิยมมากกว่ากลุ่มแรงงาน พรรคแรงงานจึงเห็นว่า ควรที่จะยกเลิกสถาปัตย์เสีย

สภากลางยังคงมีประโยชน์และมีความสำคัญในระบบการเมืองการปกครองของ
อังกฤษอยู่มาก เพราะสภากลางสามารถทำหน้าที่ทบทวนตรวจสอบกฎหมาย เสนอแนะ
และอภิปรายในปัญหาหรือประเด็นที่สำคัญมาก ๆ ได้ รวมทั้งการตรวจสอบการตั้งคณะกรรมการ
ร่างกฎหมาย ที่ข่วยลดขั้นตอนและประหยัดเวลาให้กับสภากลาง ได้

๘๙๖

สภาล่าง (House of Commons) ประกอบด้วยสมาชิกทั้งสิ้น 651 คน ซึ่งเลือกมาจากการเลือกตั้งทั้งหมดของประเทศ จำนวนสมาชิกและการแบ่งเขตเลือกตั้งสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ โดยคณะกรรมการคุณภาพเขตเลือกตั้ง (Boundary Commissions) ซึ่งมี 4 ชุด ก่อตั้งขึ้นเพื่อจัดการเขตห้องโถง เวลส์ สกอตแลนด์ และไอร์แลนด์เหนือ ปัจจุบันยังคงอยู่ 524 เขต (หรือมีศูนย์แทนได้ 524 คน) เวลส์มี 38 เขต สกอตแลนด์มี 72 เขต และไอร์แลนด์เหนือมี 17 เขต นอกจากการเลือกตั้งทั่วไปแล้วการเลือกตั้งชั่วคราวในกรณีที่คาดหวังไม่ออก

สำนักงานบริการด้านสุขภาพชุมชนและสุขภาพป้องกันโรค ได้รับงบประมาณ 33,000 ปอนด์ และ 25,000 ปอนด์ สำหรับดำเนินการศึกษาเรื่องการจัดการสุขภาพชุมชน สำนักงานบริการด้านสุขภาพชุมชนและสุขภาพป้องกันโรค ได้เมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง แต่ก็ยังคงมีภารกิจที่ในหลายเรื่อง เช่น มีเกียรติบุคคลเชิงค่าใช้สอยในการเดินทาง บริการสาธารณูปโภคต่างๆ มีบทบาทสำคัญในการตรวจสอบกิจกรรมสาธารณะสำคัญๆ ของรัฐ เป็นต้น

สมนาซิกรัฐสภาได้นับว่าเป็นองค์กรที่มีอำนาจสูงสุดในการออกกฎหมายของรัฐ ตลอดจนการพิจารณาในเรื่องการคดี ค่าใช้จ่ายของรัฐ และภารภารกิจ ในทางการเมืองนั้น

สมาชิกรัฐสภาคือองค์ประกอบของรัฐบาลโดยตรง แม้จะเป็นพี่น้องกันที่หมายความว่า มีฐานะเดียวกันในรัฐบาล เนื่องจากเป็นรัฐบาลได้ทันทีที่อิอกฝ่ายพิคพลาด หรือเป็นรัฐบาล ในทางเลือกที่สองของประเทศไทยได้ สมาชิกรัฐสภาคือช่องทางที่จะแสดงออกถึงข้อเรียกร้อง และปัญหาต่าง ๆ ของประเทศอย่างส่วนราชการ และเป็นช่องทางที่รัฐมนตรีหรือผู้แทนใน เขตต่าง ๆ ทั่งประเทศจะต้องรับรู้และซึ่งแจ้งปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในทุกพื้นที่ของประเทศไทย ด้วย

ตาราง 2.17 ศักยภาพและภาระของรัฐสภา

บทบาทและความสำคัญของรัฐสภา

- เป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการเมืองและไปสู่ตำแหน่งรัฐมนตรี
- เป็นที่รวมของการอภิปรายถึง ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนในทุก พื้นที่
- การแสดงออกถึงความต้องการ โดยตัวแทนประชาชนในทั่วประเทศ ฯ กันในเรื่องของนโยบาย
- ตรวจสอบคุณภาพรัฐมนตรี

สถานะปัจจุบัน

- สมาชิกรัฐสภา มีความเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น มีหลายครั้งที่รัฐบาล พ่ายแพ้ให้ในระดับของคณะกรรมการบริการสภาและในระดับสภาตัวแทน
- การตัดสินใจของคณะกรรมการบริการกระทำในระดับสภาล่างมากขึ้นเพื่อตรวจสอบ การทำงานรัฐบาลและให้คำปรึกษาเสนอแนะในนโยบายของรัฐบาล
- มีการถ่ายทอดทางโทรทัศน์ได้ตั้งแต่ ปี 1989
- สมาชิกรัฐสภาเพิ่มความสนใจในเขตเลือกตั้งของตนมากขึ้น
- มีการอภิปรายในประเด็นปัญหาของสหภาพฯ นำไปในระดับคณะกรรมการบริการ ด้วย

ดุลย์อ่อนบางประการของรัฐสภา

- อำนาจฝ่ายบริหารยังเข้มแข็งอยู่มาก
- กลุ่มผลประโยชน์รวมตัวกันมากขึ้น
- การตัดสินใจเกี่ยวกับสหภาพฯ ไม่ค่อยหนักแน่น

3.3.2 ข้อซั่งเกตุเกี่ยวกับลักษณะของสมาชิกรัฐสภา

สมาชิกรัฐสภาจะมีลักษณะและบุคลิกภาพที่คล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่คือ เป็นกลุ่มนักการเมืองโดยตรงมากขึ้นและมีลักษณะทางสังคมคล้ายกัน คือไม่ได้มีความแตกต่างกันตามฐานะของผู้แทนระดับท้องถิ่นมากนัก กลุ่มสมาชิกสภาก่อพรรคแรงงานก็ไม่ได้มาจากการกลุ่มศูนย์เรื่องงานมากกว่ากลุ่มอื่น สมาชิกสภารองพรรคแรงงานซึ่งคงเป็นกลุ่มสายอาชีพโดยทั่วไป โดยเฉพาะการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคนี้จะคัดเลือกจากกลุ่มที่มีอาชญากรรมมากขึ้น ทำให้กลุ่มแรงงานในวัยหุ่นที่จะเข้ามาเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งมีน้อยลงไปอีก

สำหรับการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของกลุ่มอนุรักษณิยมนั้น พบว่าเป็นกลุ่มชนชั้นกลาง นักธุรกิจ นักวิชาการ รวมทั้งที่มาจากการท่องถิ่นมากขึ้น กลุ่มที่มาจากการชั้นแรงงานจะมีน้อยมาก

กลุ่มผู้หญิงในสภานี้ซึ่งคงมีน้อยกว่าผู้ชายมากตลอดมา ในปี 1992 มีสมาชิกสภารู้สึกว่า ประมาณ 60 คน รัฐสภาจึงมีลักษณะที่ถูกครอบงำโดยกลุ่มผู้ชาย

ภาพรวมของสมาชิกสภาระบุคคลในทางสังคมเป็นส่วนรวม เพราะสมาชิกรัฐสภาจะเป็นกลุ่มชนชั้นกลางค่อนข้างสูง เป็นกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับการศึกษาโดยเฉลี่ยของสังคมโดยทั่วไป และมีสัดส่วนที่ไม่สมดุลย์ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

นอกจากนี้ ยังมีแนวโน้มว่าสมาชิกรัฐสภาแต่ละคนจะมีโอกาสดำรงตำแหน่งได้อย่างต่อเนื่องยาวนานขึ้น เป็นกลุ่มสายอาชีพมากขึ้น กลุ่มสายอาชีพมักจะหมายถึงการมีอาชีพ หมายความ นักหนังสือพิมพ์ และนักธุรกิจ ควบคู่ไปด้วย

8.8.3 การประชุมรัฐสภา

สมาชิกรัฐสภาทุกคนจะสังกัดพรรคการเมือง การจัดระบบในการประชุมสภาเชิงสะท้อนภาพของการเมืองในระบบพาร์ตี้และการดำเนินงานของรัฐบาลได้อย่างชัดเจน ผู้ที่จะไม่แสดงบทบาทของพรรคร่วมกันในสภานี้ก็คือ ประธานสภา (the Speaker) และรองประธานสภาอีก 3 คน ประธานสภาคือผู้ที่ทำหน้าที่ควบคุมการบริหารงานของสภา ล่าง ประธานสภานี้ก้มกจะเลือกจากคนเดินหรือคนที่เคยทำหน้าที่ในระดับรองประธานสภา มาแล้ว โดยอาจไม่ต้องสังกัดพรรคร่วมกันมากแค่ไหนก็ได และไม่อยู่ในฐานะที่จะต้องถูกควบคุมโดยบุคคลใดๆ ประธานสภาอังกฤษที่เป็นผู้หง衿คนแรกในประวัติศาสตร์อังกฤษ คือ Betty Boothroyd ได้รับเลือกเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร ในปี ก.ศ.1992 ซึ่งก่อนหน้านี้ได้เคยดำรงตำแหน่งรองประธานสภา (deputy Speaker) มาแล้ว 5 ปี

ห้องประชุมสภานี้ มีขนาดเล็ก เป็นห้องสี่เหลี่ยม และนั่งได้เพียง 350 ที่ ที่นั่งจะแยกออกเป็นสองฝ่าย กอุ่นเสียงข้างมากหรือพรรควรรัฐบาลนั้นจะนั่งฝั่งขวาของประธานสภา โดยจะมีรัฐมนตรีนั่งแคว้นน้ำ และกอุ่นศูนย์สนับสนุนนั่งแคว้นล่าง ส่วนพรรคร่วมฝ่ายค้านจะนั่งฝั่งข้างของประธานสภา คือรัฐบาลเงา (Shadow cabinet) จะนั่งแคว้นน้ำ กอุ่นพรรคร่วมฝ่ายค้าน คนอื่นจะนั่งแคว้นล่างเข้มติดกัน (ค่าว่า back benchers หมายอีกตามสมาชิกสภาร่วมราษฎรที่มีฐานะเป็นกอุ่นศูนย์สนับสนุน ซึ่งนั่งอยู่แคว้นล่างทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้านด้วย)

ประธานสภานี้จะอยู่ตรงกลางช่วงปลายห้อง บนที่นั่งบัลลังก์สูงต่ำหาก ส่วนนายก รัฐมนตรีจะนั่งแคว้นน้ำฝั่งขวาของประธานสภา แต่จะนั่งค่อนมาทางปลายแคว้นอีกด้านของห้องเข่นติดกับผู้นำพรรคร่วมฝ่ายค้าน ซึ่งนั่งในตำแหน่งที่อยู่ตรงข้ามกับนายกรัฐมนตรี นายก รัฐมนตรีนักจะอุกลึxin พูดคุยกับรายจากตรงที่นั่งของตนมากกว่าที่จะไปยืนพูดที่บัลลังก์ เข่นติดกับผู้อื่นซึ่งนักจะอุนพูดจากที่นั่งแคว้นน้ำที่นั่งอยู่ การพูดในสภานี้จะไม่ใช้การอ่านหรือพูดด้วยกิริยาอะไรมาก แต่จะสุภาพและเป็นกันเอง

ฐานะของสมาชิกสภาร่วมราษฎรอังกฤษนี้จะมีบทบาทและความสำคัญน้อยลง ด้วยปัจจัยอื่น ๆ หลักประการ เช่น จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งมีมากขึ้นจนต้องอาศัยระบบพาร์ตี้เป็นสำคัญ มีการจัดตั้งองค์กรของพรรคร่วมในระดับเขตเลือกตั้งมากขึ้น การกิจกรรม

อ่านหน้าที่ของรัฐบาลมีมากขึ้น ข้าราชการประจำมีบทบาทและความสำคัญมากขึ้น ตลอดจนการที่ผู้นำประเทศคือผู้ที่จะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้เท่านั้น เป็นดัง

โอกาสที่สามารถใช้สิทธิ์แทนจะได้รับเลือกให้นำมาดำรงตำแหน่งอีกนั้นอยู่กับการปฏิบัติหน้าที่ของสามารถแต่ละคน ว่าได้อาจไปได้ต่อการประชุมสภานี้อย่างไร แม้ว่าการประชุมสภากำลังไม่ได้เป็นเรื่องบังคับและไม่มีการตัดเบ็ดประชุมเมื่อขาดประชุม สามารถใช้สิทธิ์แทนก็จะพยายามทำหน้าที่ของตนทั้งในระดับสภากลางและภายในปีถัดไปเช่นเดียวกันที่ได้เลือกตั้งของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการซักถามและตอบปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเขตที่ได้เลือกตั้งของตนด้วย

สามารถใช้สิทธิ์แทนรายบุรุษนี้จะคำนึงถึงพรรคของตนเป็นสำคัญ เพราะนี่คือโอกาสที่จะได้รับการเลือกตั้งกลับเข้ามาอีก การสมานฉันท์ในพรรคเป็นสิ่งสำคัญของการคงอยู่ของรัฐบาล และเป็นโอกาสที่จะทำให้สามารถใช้สิทธิ์แทนรายบุรุษนี้จะก้าวหน้าต่อไปได้ในทางการเมืองด้วย ความแตกแยกภายในพรรคก็จะทำให้ นายกรัฐมนตรีต้องขับสภามาในที่สุด แต่นายกรัฐมนตรีก็เห็นว่าไม่ใช่มาตรการนี้ในทางปฏิบัติ แม้จะปรากฏว่าในบางครั้งมีความขัดแย้งกับผู้นำประเทศเกิดขึ้นก็ตาม หรือแม้แต่การที่สามารถพิจารณาได้เกิดข้อขัดแย้งกับกลุ่มผู้นำประเทศแล้ว ก็ไม่ค่อยจะใช้มาตรการตัดออกจากสามารถพิจารณา หรือไม่ส่งผลกระทบรับเลือกตั้งอีก เพราะสิ่งที่พรรคจะต้องคำนึงถึงมากที่สุดก็คือการเพิ่มการเลือกตั้ง ความเข้มแข็ง มั่นคงของพรรคเป็นเรื่องสำคัญกว่า

สามารถใช้สิทธิ์แทนรายบุรุษที่มีบทบาทสำคัญมากจะเป็นกลุ่มที่นั่งแรกหน้า (Front bencher) สามารถกำหนดจังหวะไม่เสียเวลาอย่างกثูปหมายเอง นอกจากนั้น ร่างกฎหมายในบุคคลทั้งๆ นี้จะมีจำนวนมาก มีความสำคัญมากขึ้น รวมทั้งมีความขั้นชั้นในเชิงเทคนิคมากขึ้นด้วยสามารถใช้สิทธิ์แทนรายบุรุษ ส่วนใหญ่ไม่มีความรู้ความเข้าใจในด้านเทคนิคของปัญหา กทูปหมายเหล่านั้น ซึ่งมีแต่สามารถใช้สิทธิ์แทนรายบุรุษ ไม่ก็คนที่จะเข้าใจในปัญหานี้ในเชิงวิชาการดังกล่าว ประกอบกับไม่มีความสามารถที่จะศึกษาและอภิปรายในปัญหานี้ให้ได้ การแก้ไขร่างกฎหมายซึ่งมีเพียงข้ออ้างอิงอย่างเท่านั้น การจัดเตรียมร่างกฎหมาย ซึ่งรัฐมนตรีเป็นผู้นำเสนอมาเนื่องผ่านสภานี้เป็นส่วนใหญ่ ส่วนการเสนอร่างกฎหมายจากสามารถใช้สิทธิ์แทนรายบุรุษ ระดับที่นั่งแรกนั้นมีผ่านไปได้ไม่ยอมมาก

จากการที่รัฐมนตรีมีข้อได้เปรียบในการจัดเตรียมร่างกฎหมายต่าง ๆ ที่สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ในระดับคณะกรรมการอธิการสภาน้ำท่อนเหลว การอภิปรายและนับคะแนนเพื่อลงตัวในระดับสภานิติกรสภาน้ำไม่ค่อยมีมากนัก

โดยภาพรวมแล้ว รัฐสภาจึงถือว่าฝ่ายบริหารในการควบคุมรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นการติดตามตรวจสอบรัฐบาล การเสนอร่างกฎหมาย และขั้นตอนการบริหารงานของฝ่ายนิติบัญญัติ บทบาทที่แท้จริงจะอยู่ที่พระองค์เสียงชั้นมาก แต่สภานิติกรสภาน้ำท่อนเหลวแสดงความเห็นกันแน่นเอ้าเริงอาจจังต่อการตรวจสอบรัฐบาลและเป็นผลให้รัฐบาลพ่ายแพ้ได้หลายครั้งเช่นกัน

ฝ่ายค้าน

กลุ่มฝ่ายค้านคือกลุ่มพรรคร่วมที่ไม่ใช่พรรครัฐบาล แต่เป็นกลุ่มการเมืองที่สำคัญในระบบอังกฤษ เป็นกลุ่มรัฐบาลในอิอกหางเลือกหนึ่งนั่นเอง กลุ่มฝ่ายค้านมีอำนาจหน้าที่ที่จะตรวจสอบวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาล และพยายามที่จะแทนที่รัฐบาลให้ได้เช่นกัน

ฝ่ายค้านจะนำเสนองานเดือกในค้านนโยบาย การตรวจสอบร่างกฎหมายของรัฐบาล และโขนติการทำงานของรัฐบาลโดยมารยาทดังการเมืองแล้ว ถ้ารัฐบาลพ่ายแพ้ในการตอบโต้ฝ่ายค้าน แล้วรัฐบาลก็จะต้องถูกหื้อหุบสภากา ในข้อเท็จจริงแล้ว ลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้นได้น้อยมาก การตั้งกระถูกหรือการอภิปรายของฝ่ายค้านจึงเป็นการแสดงออกเพื่อมุ่งหวังผลการเลือกตั้งในครั้งต่อไปเป็นสำคัญ

ฝ่ายค้านจะต้องประสานงานกับฝ่ายรัฐบาลในการดำเนินงานของรัฐสภา เช่น การตกลงในเรื่องวาระการประชุม การตั้งกระถูกด้านกำหนดการเสนอร่างกฎหมายต่าง ๆ ของรัฐบาล การแต่งตั้งและการพิจารณาของคณะกรรมการอธิการสภากา การให้ฝ่ายค้านเสนอญัตติต่าง ๆ ในการตรวจสอบรัฐบาลได้ เป็นต้น ในทางปฏิบัติแล้วรัฐบาลจะส่งรายงานของรัฐบาลให้รัฐบาลเจ้าได้ตรวจสอบด้วย รัฐบาลอาจขอคำปรึกษาและความร่วมมือจากฝ่ายค้านในกรณีที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและความมั่นคงแห่งชาติได้เช่นกัน

สามารถสภากู้แทนรายบุคคล ซึ่งก็คือพรกฝ่ายค้านนี้จะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งอยู่ในคณะกรรมการธิการรัฐสภากุก竹ะเช่นเดียวกับสมาชิกสภากู้แทนฝ่ายรัฐบาล และด้วยสัดส่วนที่ตรงตามสัดส่วนของที่นั่งในระดับสภากู้แทนด้วย นอกจากนั้นประธานคณะกรรมการธิการฯ จะชุดก่อขึ้นมาจากการฝ่ายค้านได้

3.4 ระบบศาลกับการเมือง

ระบบศาลของอังกฤษนี้ไม่สามารถตรวจสอบกฎหมายหรือยกเลิกกฎหมายได้ถ้าหากนิตบัญญัติอยู่ที่ฝ่ายรัฐสภาเท่านั้น ถ้าเจหน้าที่ของศาลคือการคุ้มครองและใช้กฎหมายมากกว่าการเสนอปรับปรุงแก้ไข หรือตรวจสอบความถูกต้องของด้วยกฎหมาย ศาลอาจตีความกฎหมายด้วยความเห็นที่เป็นอิสระส่วนตัวได้ แต่ก็จะยังคงเป็นแนวทางของรัฐสภาเป็นสำคัญ ไม่ใช้อำนาจการตีความของศาลในการแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ นั้น

ศาลของอังกฤษนี้ได้รับการยอมรับนานาประเทศว่ามีความเป็นกลางไม่เข้ากับฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หลักกฎหมายเรียกประเพณี (Common law) และด้วยระบบการแต่งตั้งศาลที่ไม่ได้มาจากกระบวนการเมือง ผู้พิพากษาที่เคยเป็นสมาชิกสภากู้แทนรายบุคคล หรือเคยเป็นสมาชิกพรรค์ การเมืองนั้นมีอยู่จำนวนมาก ผู้พิพากษาระบบทุกคนต้องได้รับการศึกษาด้านกฎหมายและเป็นเนินเดินบัชชิต โดยตรง ในอังกฤษนี้มีอยู่ประมาณ 5,500 คน (มีผู้หญิงประมาณ 750 คน) ส่วนใหญ่ความ (Solicitors) นั้นจะมีประมาณ 40,000 คน

ผู้พิพากษานี้เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐบาลรวมทั้งมีระบบเงินเดือนต่างหากจากข้าราชการสายอื่น โดยที่รัฐสภานี้จะไม่ก้าวเข้าไปในส่วนดังกล่าวและไม่นำมาอภิปรายในสภา เกษียณอาชีวของผู้พิพากษาต้อง 75 ปี การปลดออกจากตำแหน่งผู้พิพากษาต้องใช้เงินเดือนของส่วนราชการ ในการปฏิบัติงานไม่เกินปีละหกเดือนการผู้ต้องกล่าวมา ก่อนและ

ผู้พิพากษานับว่าเป็นกลุ่มนชนชั้นสูงของอังกฤษ ส่วนใหญ่จะมาจากโรงเรียนรายบุคคล (public school) และจากมหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด หรือเคมบริดจ์ มีฐานะค่อนข้างดี

อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัตินั้นบทบาทของนักการเมืองในการกำหนดนโยบาย และการใช้กฎหมายโดยฝ่ายค้านนั้นก็มักจะเกิดขึ้นอย่างถึงกัน และแยกออกจากกันโดยเด็ดขาด ได้จาก เช่น ศาลสามารถให้คำอธิบายเกี่ยวกับกฎหมาย และการกระทำความผิดทางอาญา

เพื่อให้รัฐสภาออกกฎหมาย ได้อ้างถูกต้องตามหลักการ ความเห็นของศาลในฐานะของผู้ที่เป็นกลางในการเมืองเชิงได้รับการยอมรับจากสาธารณะทุกฝ่ายได้

จากการที่อังกฤษได้เป็นมาตรฐานของสหภาพยุโรปด้วยนั้น ทำให้ศาลอังกฤษมีหน้าที่ดิความการใช้กฎหมายระหว่างประเทศ เช่น ข้อบังคับในระบบศาลรั่วมุโรป เมื่อเกิดกรณีที่กฎหมายระหว่างประเทศขัดแย้งกับกฎหมายที่ออกโดยรัฐสภา ศาลก็จะเป็นผู้ตัดสินว่าใช้ได้หรือไม่

อังกฤษได้มีศาลปกครอง (administrative tribunals) ซึ่งคุ้มครองในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับกิจการสาธารณะหรือคดีปกครองโดยเฉพาะอีกด้วย

បរចាំអាសយដ្ឋាន

- Curtis, Michael. **Introduction to Comparative Government.** Fourth Edition.
Addison-Wesley Educational Publisher Inc., 1997.
- Deutsch, Karl W., Dominguez, Jorge I., Heclio, Hugh. **Comparative Government : Politics of Industrialized and Developing Nations.** Houghton Mifflin Company., 1981.
- Grosser, Alfred. **Les pays d'Europe Occidentale.** La documentation française. Paris., 1994.
- Hague, Rod., Harrop, Martin., Breslin., Shaun. **Comparative Government and Politics: An Introduction.** Fourth Edition. Macmillan Press Ltd., 1998.